

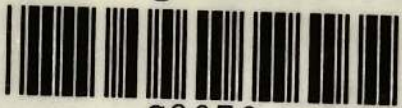
ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்கள்

2070

எழுதியவர் :

ஏயாரேம் ஸலீம்

JPL

C2070

வெளியீடு :

பிழைப்பு : Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org உரைப்பற்று

100%

4

X

ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்கள்

தொகுதி - 1

கருங்கொடியூர்க் கவிவளம்

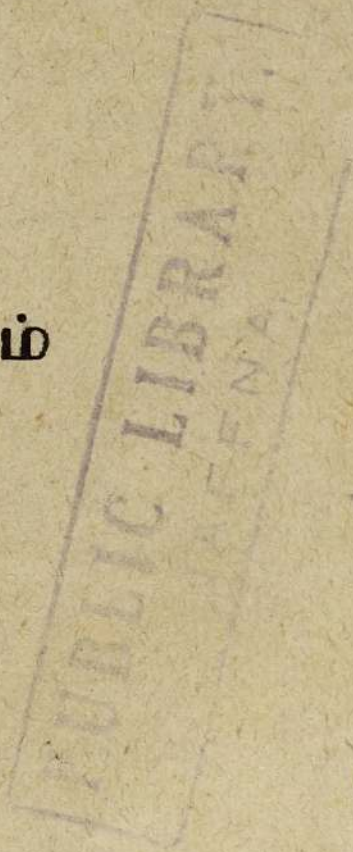
செப்டம்பர் 2007

26352

எழுதியவர் :

ஏயாரெம் ஸலீம்

5

2070000

வெளியீடு :

பிறைப்பண்ணை :: அக்கரைப்பற்று

10

பிறைப்பண்ணை வெளியீடு—5.
முதற் பதிப்பு: அக்டோபர், 1962
உரிமை ஆசிரியருக்கு

CLA	26352
ACC NO	920.297
DATE OF BINDING	E OF RE BINDING

விலை ரூ. 1-50

விற்பனையாளர்கள் :

மணமகள் புத்தகசாலை
கல்முனை.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை
27, பெரிய கடை,
யாழ்ப்பாணம்.

அரசு வெளியீடு
231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,
கொழும்பு-13.

இப்புத்தகத்திலுள்ள பாடல்களையோ
குறிப்புகளையோ ஆசிரியரின் அனுமதி
யின்றி வெளியிடுதல் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

ரெயின்போ பிரிண்டர்ஸ் 231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு, கொழும்பு-13.

நினைவு

வரகவி ஷெய்கு மதார்ப்புலவராற் பாடப்பட்ட
வரும், அக்கரைப்பற்று சின்னப்பள்ளிவாயலில்
அடங்கப்பட்டிருப்பவருமான எனது பாட்டனார்
மதிப்பிற்குரிய

ஷெய்கு அப்துஸ்ஸமது

மௌலானா வொலியுல்லாஹ் அவர்களுக்கு
இந்நூல்

சமர்ப்பணம்

EELATHU MUSLIM PULAVARKAL - I
KARUNGKODIYOOR-K-KAVIVALAM

BY

A. R. M. SALEEM

(Copyright Reserved)

Rs 1-50

FIRST EDITION:
OCTOBER 1962

“NASOOHA ILLAM”
AKKARAI PATTU—2.

பதிப்புரை

தற்பொழுது ஈழத்தில் ஏற்பட்டுவரும் தமிழிலக்கிய எழுச்சியில், முஸ்லிம்களும் கணிசமான பங்கெடுத்து வருகின்றனர். ஆனால் 1945-ம் ஆண்டின்பின் எழுந்த எழுச்சிக்கு முன்பே ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்களின் தமிழ்ப்பணி மகத்தானதாய் இருந்தது. இதுவரை எழுந்த இலக்கிய வரலாற்று நூல்களெதுவும் முஸ்லிம்களின் தொண்டைப் பற்றிக்குறிப்பிடவில்லை என்பது மிக வருந்தத்தக்கது. வித்துவ சிரோன்மணி கணேசையர் பட்டிதொட்டியிலிருந்தெல்லாம் 102 புலவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஈழத்துப் புலவர் வரலாற்று நூலொன்றை எழுதினார். அதில் முஸ்லிம் புலவர் ஒரேயொருவரே இடம் பெற்றிருந்தார். இப்படிப்பல உதாரணங்கள் கூறலாம். எனினும் திரு. ஆ.வி.மயில்வாகனம் அவர்கள் எழுதிய “புலவர் ஆற்றுப் படையும்,” கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் எழுதிய “இலக்கியத்தென்ற”லில்வரும் முஸ்லிம் புலவர்களைப் பற்றிய சில குறிப்புக்களும் ஓரளவு எமக்குத் தேறுதல்தந்தன.

சிறந்த எழுத்தாளரான ஜனாப் ஸலீம் அவர்கள் மிகச் சிரமத்துடன் கவிதைகளைச் சேகரித்ததோடு, தமது கைவண்ண வசனங்களிடையே, புலவர்களின் கவிதை மணிகளையும் பதித்துத் தமிழன்னைக்கு அழகான ஹாரம் ஒன்றைச் சூட்டியுள்ளார். இந்நூலை மிக்கப் பெருமிதத்தோடு வெளியிடுகின்றோம். தொடர்ந்து ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்களின் வரலாறுகளைப்பாகம், பாகமாக வெளியிட விருக்கின்றோம்.

பிறைப்பண்ணை வாயிலாக இந்நூலை வெளியிட இயைபு தந்த ஆசிரியருக்கு எங்கள் மனம் நிறைந்த நன்றியை மகிழ்வுடன் தெரிவிக்கின்றோம். அழகிய முறையில் இந்நூலை அச்சிட்டுத் தவிய ரெயின்போ பிரிண்டெர்ஸ் ஜனாப் எம். ஏ. ரஹ்மான் அவர்களுக்கும் எங்கள் நன்றி.

—பிறைப்பண்ணையினர்

என்னுரை

பிஸ்மில்லாஹி ற்றஹ்மானி ற்றஹீம்

நம்மரகத மண்ணி ற்தோன்றிய முஸ்லிம் புலவர்பலர். அவர்கள் இன்பத்தமிழ் மொழிக்கும், இன்சுவை இலக்கியத்திற்கும் அளப்பரிய சேவை செய்துள்ளனர்.

ஆனால் அவர்களைப்பற்றி மக்கள் பெருமன்றம் உரிய முறையில் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்புக்கிடைக்கவில்லை. அப்படியான புலவர்கள் இருந்தனர் என்று கூடப்பலருக்குத் தெரியவராது.

இதை எண்ணுந்தோறும் என் இதயம் வெதும்பியது. அழகுதமிழை அரவணைத்து வளர்த்த புலவர் மணிகள் என்முன் நிழலாடினர்.

அவர்களையிட்ட விபரங்களையும், அவர்களாற் பாடப்பட்ட சுவைநிறைந்த பாடல்களையும் ஒன்று சேர்க்க எண்ணினேன்.

புலவர்களது கவிதைகள் உரிய முறையிற் பாதுகாக்கப்படாததால் அவைகள் அழிந்திறந்து மண்முடிப்போகக் கூடிய நிலையில் இருந்தன.

இந்நிலை நீடிக்குமானால் வெண்மதி தவழ்ந்து விளையாடும் விண்வெளியில், காரிருள் கவிந்து விடுவதுபோன்று, கவிச்சுடர் மறைக்கப்பட்டு விடுமென உணர்ந்தேன். இக்காட்சி வளர்ந்து வர என் மனம் ஒப்பவில்லை.

அதன் முதல் வேலையாக இந்நூலில் இடம் பிடித்துள்ள புலவர் திலகங்களையிட்ட விபரங்களையும் அவர்களின் வீரகாவியங்களையும் திரட்டி எடுக்கப் பலகோணங்களில் அல்லும் பகலும் அலைந்தேன்.

புலவர்களின் பாடல்களை மனப்பாடமாக்கியவர்களைத் தேடிப்பிடிப்பதிலும், கையெழுத்துப் பிரதிகளைச் சேகரிப்பதிலும் மிக நீண்டகாலத்தைச் செலவிட்டேன்.

பாடல்களைச் சேகரித்ததும் அவை ஆதார பூர்வமானவையா? உரிய புலவர்களாற் பாடப்பட்டனவா? இடைச் செருகலுண்டா என்பவற்றை மிக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்தேன்; அலசிப்பார்த்தேன்.

பலரிடமிருந்தும் உண்மைகளை எடுத்தேன். ஒத்துப்பார்த்துச் சரிசெய்து கொண்டேன். இவற்றிற்காகப் பெரிய ஆராய்ச்சி யொன்றையே நடாத்தி முடிக்கவேண்டியதாயிற்று.

எனது இப்பணியின்போது புலவர் மணிகளின் இலக்கியப் படையல்களைக் கண்ணுறுந்தோறும் என்நெஞ்செலாம் இன்பஞ் சுரந்தது. அவைகளைப் படிக்குந்தோறும் வாயெலாம் இனித்தது. என் அணையாத ஆசை நிறைவேறப்போவது போன்ற அழற்சி ஏற்பட்டது.

இவற்றைத் தமிழ் பேசும் ஏனைய மக்களும் அனுபவித்து ஆனந்திக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டேன். அவ்வாசையை நிறைவேற்றுமுகமாக இச்சிறு நூல் வெளிவருகின்றது.

எனது எண்ணம் எவ்வளவு தூரம் கைகூடியுள்ளது என்பதைத் தீர்மானிக்கும் பணியை வாசக நேயர்களிடம் விட்டு விடுகின்றேன்.

ஈழநாட்டுப்புலவர் பலருடைய குறிப்புக்களும், கவிதைகளும் கணிசமான அளவு என்னுற் சேகரிக்கப்பட்டன.

இந்நூலில் நான்கு புலவர்களை மாத்திரம் அறிமுகஞ் செய்து வைக்க முடிந்தது.

இன்ஷா அல்லா(ஹ்), அடுத்த வெளியீடுகளில் ஏனைய புலவர்களைப்பற்றித் தொகுத்துக் கூற எண்ணியுள்ளேன்.

ஆண்கள் மாத்திரமன்றிப் பெண்களும் கருங்கொடியூர்க் கவிவளத்தில் தன்னேரில்லாத் தனி இடத்தைப் பிடித்துள்ளனர்.

இலக்கிய அன்பர்களின் இதயத்தைக் கவர்ந்த பெருமை இப்பெண்மணிகளுடையதாகும்.

ஒவ்வொரு புலவர்களும் வாழ்ந்த காலத்துக்கும், சூழலுக்குமேற்பக்கவிதைகள் உருவெடுத்துள்ளன. அக்காலத்தில் இவை சிறந்த இலக்கிய விருந்தளித்து ஈடில்லா இடத்தைப் பெற்றிருந்தன.

காலத்தால் அழிந்து போகாத கவிச்செல்வர்களை ஓர் கணிசமான அளவு ஈன்றெடுத்த பெருமை கருங்கொடியூர் மாதாவினுடையது. இக்கலைச்செல்வியின் அருட்பார்வை கன்னித்தமிழ் மொழியை வளம்படுத்திய தெனலாம்.

கருங்கொடியூர்ப் புலவர் வரிசையில் இடம் பெறத்தக்க கவிஞர்கள் இன்னும் பலருளர். அவர்களைப்பற்றிய குறிப்புக்களும், பாடல்களும் எனக்குக்கிடைத்தன. என்றாலும் அவைகளுக்குத் தக்க ஆதாரந்தேட முடியவில்லை.

தவிர, இந்நூலையலங்கரிக்கும் கவிஞர்கள் பாடிய அனேக பாடல்களும் என்வசமுள்ளன. விரிவஞ்சி ஒவ்வொருவரினதும் பாடல்களில் ஒரு சிலவற்றையே இதனுள் அடக்கியுள்ளேன்.

இந்நூல் வெளிவரத்தக்கவாறு பலவகையிலும் எனக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமுமளித்த எல்லாம் வல்ல அல்லா(ஹ்)வுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றேன். அவனுக்கே புகழ்னைத்தும்.

தங்களன்புள்ள

ஏயாரெம் ஸலீம்

“நஸூஹா இல்லம்”
அக்கரைப்பற்று- 2
21-10-62

உள்ளடக்கம்

(வாகவி ஷெய்கு மதார்ப்புலவர் பாடியவை)

உலகப் பேரொளி
கோரப் புயல்
செல்வநகர்
நல்லறிஞர் நால்வர்
வாள் பாய்ந்த கோமான்
அண்ணல் அப்துஸ்ஸமதுவொலி
கதீஜாவின் கனவு

(முஹம்மது ரூஷிப் புலவர் பாடியவை)

சமரகவி
தந்தைக்குத் தபால்

(முஹம்மது ஹாஷிம் ஆலிம் புலவர் பாடியவை)

இல்லற வாழ்த்து
கவிதை அஞ்சல்

(அப்துற்றஹ்மான் லெப்பை ஆலிம் புலவர் பாடியவை)

எழில்மயில் பாத்திமா
வீரர் அலி வேண்டுதல்
அமரர்கோன் அறைகூவல்
அரம்பையர் பவனி
அமரரின் ஐயம்
மங்கள மணவிழா

நன்றி மொழி

மறைந்தொழியும் நிலையிலுள்ள இலக்கியச் செல்வங்களை மக்கள் முன்னிலையில் கொண்டுவருவதென்றால், அதிற் பெருமுயற்சி தேவைப்படும். அப்படியான முயற்சியின்போது பலருடைய ஒத்துழைப்பும் உறுதுணையாய் அமையும்.

நான் தொடங்கிய இப்பணியின்போது இப்படிப்பட்ட அநுபவங்களைப்பெற, நிறையச் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன. எனது வேண்டுகோளை ஏற்றுப்பலர் எனக்கு ஆதரவுதர முன்வந்தனர்.

காலத்தால் அடித்துச் செல்லப்பட்ட இலக்கியப் பொக்கிஷங்களோ அனேகம். அவற்றில் ஓர் கணிசமான அளவு பரவலாகச் சிலரது நெஞ்சத்திலே தஞ்சம் புகுந்திருந்தன.

அவற்றை மகிழ்வுடன் பாடிக்காட்டியும், பலதிசைகளிலுந் திரிந்து திரட்டியும் பலர் அன்புடன் எனக்களித்தனர். அப்படிப்பட்ட நல்லவர்களான. ஜனாப்கள் மீ. வெ. முஹம்மது முஸ்தபா, ஏ. எல். பி. முஹம்மது ஷரீபு வைத்தியர், எம். ஏ. எம். முஸ்தபா தலைமையாசிரியர், மு. கா. வெள்ளத்தம்பி, ஏ. ஆர். எம். ஷஹாபுத்தீன், மு. இ. க. முஹம்மதிப்ரஹீம் ஆகியவர்களுக்கும், ஜனாபாக்கள் ஆ. ஸய்னப், மு. அ. சுலைகா உம்மா, அ. அலிமாக்கண்டு, மு. சின்னம்மா, க. மு, பாத்தும்மா ஆகிய பெண்மணிகளுக்கும், இந்நூலைப்பதிப்பிக்க ஆர்வங்காட்டிய ஜனாப்களான அ. ஸ. அப்துஸ்ஸமது, எம். ஏ. ரஹ்மான் ஆகிய இருவருக்கும், இதை வெளியிட விளைந்து முன்வந்த “பிறைப்பண்ணை”யினருக்கும், என் உளம் நிறைந்த நன்றிகள்.

இறையருள் பொழிக.

அன்புள்ள

அ. ற. மு. ஸ.

வரகவி ஷெய்கு மதார்ப் புலவர்

இற்றைக்குச் சுமார் 22 வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்த கவிஞர். வரம் பெற்றுக் கவிபாடிய வள்ளல். கருங்கொடியூரில் இவருக்கென ஓர் தனியிடமுண்டு. இவரது வாழ்க்கை புதுமையும், சோகமும் நிரம்பியது.

புலவருக்கு நோய்காரணமாகப் பதினெட்டு வயதில் கண்ணொளி மங்கத் தொடங்கியது. பல மருந்துகள் செய்தும் பலனளிக்கவில்லை.

பின் நாகூரில் அடங்கப்பட்டிருக்கும் குத்பு நாயகம் ஷாஹுல்ஹமீது ஆண்டகை அவர்களின் கபுறிஸ்தானஞ் சென்றார். அங்கு வரங் கேட்டுத்தவமிருந்தார். தனக்குக் கண்ணொளியை மீட்டுத்தர அருள் சொரிய வேண்டுமென மன்றாடினார்.

ஒரு நாளிரவு கனவில் ஒரு கனவான் தோன்றி “உனக்கு மாயக்கண் திறக்காது. மனக்கண் திறக்கும் சென்றுவா!” என்று கூறினார்.

ஷெய்கு மதார் அதிகாலையிலெழுந்து சுபஹ் தொழுகையை முடித்துக்கொண்டு நடந்தவற்றை அந்த ஸியாறத்திலிருந்த பெரியவர்கள் இருவரிடம் கூறினார். அவர்கள் ஆனந்தப்பட்டு “நீர் இன்று தொடக்கம் ஓர் வரகவி”

எனக் கூறி அவரை ஆசீர்வதித்தனர். அன்று தொடக்கம் புலவரின் உள்ளத்திலே அலைகடல் கொந்தளிப்பது போன்ற ஓர் உணர்ச்சியேற்பட்டுக்கொண்டிருந்தது.

காலக் கழிவில் இவர் ஒப்பற்ற பல பாடல்களைப் பாடலானார். கண் முடிப்போனாலும், இதயம் திறக்கப்பட்டிருப்பதை எண்ணிப் புலவர் மிக மகிழ்ந்தார்.

இவர் பாடிய பாடல்கள் பலவாகும். அவற்றுள் ஹக்கு பேரில் முனாஜாத்து, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பேரில் முனாஜாத்தும், ஒரு பாவொருபஃதுவும், கௌதுல் அஃலம் முஹ்யித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானி அவர்கள் பேரில் முனாஜாத்து, குத்பு ஷாஹுல்ஹமீது ஆண்டகை பேரில் ஒரு பாவொரு பஃது, இன்னிசை, பதம், சிந்து, சும்மி, ஷெய்கு அப்துஸ்ஸமது மல்லானா இப்னு ஷெய்கு இஸ்மாயீல் மல்லானா வொலி அவர்கள் பேரில் சிந்து, நோன்பின் பறுமு, ஷறுத்து, சுன்னத்து, வாஜிபு, முஸ்தஹப்பு, மக்றூஹு, பித்ருவின் வரிசை ஸெய்யித் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியவர்கள் பேரில் பாடிய காவியம் என்பனவும் பேர்பெற்ற புயற்காவியமும் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

வரகவி மிகக்கண்ணியம் வாய்ந்தவர். ஆழ்ந்த மதப்பற்றுள்ளவர். மக்களிடம் அன்பொழுகப் பேசும் அறிஞர். இவர் இறக்கும் போது சுமார் 75 வயதை எட்டியிருந்தாரென அறிய முடிகிறது.

இனி, ஷெய்குமதார்ப்புலவரின் கவிமலர்ச் சோலைக்குள் நுழைவோம். குளம் பூத்த மலர் போல் உளம் பூத்து நிற்கலாம்.

2070000

உலகப் பேரொளி

பெருமானார் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மீது புலவர் பாடிய ஒரு பாவொருபஃது கருத்தாழமும், சொற்செறிவும், பரிசுத்தமுங் கொண்டது. பாவ இருளோட்டி, அறச்சுடரெரித்த உலகப் பேரொளி யாகிய பெருமானார் (ஸல்) அவர்களைப் புலவர் ஓர் புதுக் கோணத்திலிருந்து ஆராய்வதை நாம் அவதானிக்க முடிகிறது.

வானுலகமேழு மறுஷொடு குறுஷு மிகவாய்
மணங்குலவு சுவர்க்க மெட்டும்
வன்னிநரகேழும் விரிபுவியேழு முகிலேழு
மற்றுள வுயிர்கள் யாவும்
தானவனே நீயமைத்திட முன்னருன்னுடைய
தன்னொளியினுலமைத்தே
சாற்றரும் ஹயாத்துல் ஹைபாறு வரிமீதிலே
தரளவடிவாக வைத்து
வானவர்களுக்குமுயர் தீனவர்களுக்குனன்
மார்க்க வழியானதற்கும்
வீரிசை பெறுகின்ற விறஸுலாயனுப்ப வரு
மக்கநபி தன் பொருட்டால்
ஈனமுறு செயலிலே சிக்கியெப் பொழுதுமே
யேவலையெடாத வருமை
என்னுடைய பாவங்கள் யாவுந் தொலைந்திட
விரங்கியருள் செய்துவாயே.

தொகுத்தின்னவணமென்றுரைக்க வரிதானமெய்ச்
 சுந்தரமதான நபியே
 துன்ப மணுகாதுயரசற்று நபியே தீவ்ய
 சோமனெதிர் பேசு நபியே
 தகுத்திழந்தாதை நபிதரையிலுற்றழுதரிய
 தம்பிழை பொறுக்க நும்பேர்
 சாற்றி முதலோனிடமிரக்க முடனே பொறுத்
 தானந்தனோர் கொண்ணபியே
 வெக்குத் தைம்பதோர் தினந்தொழுமென விதிக்க விறையும்
 மத்தி னோர்க்காகவே
 யோது மிறையோன் பாலில் மன்றாடி நாளொன்றிற்
 கொகுத்தைந்தாக்கு நபியே
 மவுத்து வந்தெனையடர் காலத்தில் நாவில் கவி
 மாவுரை வழங்க வெற்றி
 வல்லவனிடத்தில் மன்றாடியருள் வீர் கிருபை
 மன்னுமஹ்மது நபியே.

2

கிடங்கிலிபுருஹிம் நபிதமை நெருப்படராது
 கிருபையொடுகாத்த நபியே
 கேசரி நிகர்த்த நபி நூஹேறு கப்பல் கரை
 கிட்டவருள் செய்த நபியே
 இடர் கோடிலாதவர் இன்பமாய் வாழவே
 இதயமழை பெய்த நபியே
 ஈந்திலுறுகுலை வரவழைத்த நபியேயறு
 மீனன்கை பொருத்து நபியே
 தடம்பரவு மென்னுடலினேய் பிணியடாதிம்மை
 தன்னிலும் மறுமைதனிலும்
 தங்களருளாண்மிக்க நல்லுதவி செய்குவீர்
 தாஸிமேகாஸிம் நபியே

யடங்குகபுறறையிலமரோர்களென் பாலில் வந்
தாதிதிருநாம முரையென்
றதட்டியே கேட்க்கையில் பதிலுரைக்கென்னுவி
லருளுமஹமுது நபியே.

3

மண்ணுலகிற்சாயையில்லாததிரு மேனிலோர்
மாசு மடராத நபியே
மசிதலத்துள்ளவர் துதிக்கு நபியே மக்க
மாநகர் புரக்கு நபியே
விண்ணுலகினுக்கு மரசான நபியே வேத
வித்தாக வந்த நபியே
வெஞ்சமுறு போர்வென்று சென்ற நபியே குபிரர்
வீறுகளழித்த நபியே
பொன்னுலகு புக்க வழி காட்டு நபியே நாவிற்
பொய்யுரையிலாத நபியே
பொல்லாத நரக வழி நீக்கு நபியேயரிய
புண்ணிய மிகுந்த நபியே
கண்ணின் முன்கண்ட தூரம் பின்னுங்காணவே
கண்ணொளிபடைத்த நபியே
கபுறில் வருவேதனைகளேழையெனை வாட்டாது
காப்பீர் பெருங்கருணை நபியே.

4

மட்டவிழுபும் புயவபூபக்கர் ஸித்தீக்கு
மருகராய் வந்த நபியே
மைந்தனுயிரென்றிரங்காதுஹுக்கும் செய்யுமறு
மகிழ்மருகரான நபியே
கட்டளைகள் தவறாது மறைகுர் ஆன் ஹறுபவைகள்
கண்டெழுதுகின்ற உஸ்மான்
கல்புகனி மாதுலருமான நபியே மதக்
கடகரிகள் சீரசுடையவும்
வட்டவாருதி சுவறவும் பரி நடாத்துமலி
மாதுலருமான நபியே

மஹ்ஷர்வெளி மீதில் முஃமினான பேர்க்கவர்கள்
 வலதுகரமேன்னன்மையின்
 பட்டோலையீயு நாளென்வலது கையில் நற்
 பலனெழுது மோலைதரவே
 பாவியென்மீதிற்கிருபை செய்து சொலுமப்துல்லா
 பாலர் பயகாம்பர் நபியே.

5

அறுஷிலுறுசிரசு நபியே நிதமுமெண்ணிலா
 வமராடிபரவு நபியே
 யகிலமதிலுள்ளுருவு பாத நபியே மண்ணி
 லடிகடோயாத நபியே
 நறையுலவுதேக நபியே யொளி பிறங்கிடு
 மிலாஞ்சனை தரித்த நபியே
 நவிலரியமுகில்குடை கவிழ்த்த நபியேயும்பர்
 நகரமதிலெய்த நபியே
 மறுவகலு மதிதனையழைத்த நபியே மனதில்
 வஞ்சகமிலாத நபியே
 மலசலாதிகள் கண்ட தில்லை நபியே யுவர்
 வானுலகமேவு நபியே
 விறல் பெருகு நபிமார்கடலைமை நபியே நாளை
 விழு மஹ்ஷர் வேலைதனிலே
 வேகாமலெங்களை விருப்புடனே சேர்ந்தருள்
 வெற்றி மஹ்முது நபியே.

6

ஆலமபூபக்கர்தம் பாதமதிலேரும
 லன்பினொடு காத்த நபியே
 யந்தகனிசுவிழி யொளிவாகி வழிதெரிய
 வற்புத மியற்று நபியே
 கோலமொடுபல்படைகள் சூழ வருகாபிர்முடி
 குவ்வினிடை வீழ்த்த நபியே
 குஞ்சராதம்படை நெருங்க மதினாவிலே
 கோன்முறை நடாத்து நபியே

ஆலமதிலுறுகின்ற சகல கோடிகளான
 வாத்து மாப்புகழு நபியே
 யறியாத சிறியன்யான் செய்பிழை பொறுத்திடவு
 மழல் நாகமேன் முஸ்தக்கீம்
 பாலங்கடந்திடவு நல்லோர்களோடு நான்
 பரகதி புகுந்துறையவும்
 பாவியென் மீதினிலிரங்கு வீராமீனா
 பாலர் மஹ்முது நபியே.

7

கோர்ப்புயல்

ஆயிரத்துத் தொழாயிரத்து ஏழாம் வருடம் பங்குனி
 மாதம் ஒன்பதாந் திகதி (9.3.1907) ஞாயிற்றுக்கிழமை
 இரவு மக்களெல்லோரும் ஆழ்ந்த உறக்கத்தை அரவணைத்
 துக்கொண்டனர். எங்கும் ஒரே நிசப்தம். நடுநிசி
 நெருங்கியது. மட்டக்களப்புப் பகுதியிலே பேரிரைச்ச
 லும், பெருங்காற்றும் எழுந்தன. மழை 'சோ' வெனப்
 பெய்யத் தொடங்கியது. எங்கும் ஒரே வெள்ளக்காடு.
 இடிமுழக்கமும், மின்னலும் கோரத்தாண்டவமாடின.

மரங்கள் தெறித்தன. வீடுகள் இடிந்து விழுந்தன.
 பலவீடுகளில் வேயப்பட்டிருந்த கிடுகுகள் காற்றால் பிய்த்
 தெறியப்பட்டன. வைக்கோல்கள் தூர எறியப்பட்டன.

வீடுகள் ஒழுகத்தொடங்கின. படுத்திருந்த மக்கள்
 பதறி எழுந்தனர். தங்கள் குழந்தைகளை மார்போடணைத்
 தனர். வீட்டுக்குள்ளும் நிற்கமுடியவில்லை. வெளியிற்
 பெருமழையும், பெருங்காற்றும், எங்கும் ஒரே இரைச்சல்
 கேட்டது.

ஆண்கள் பலர் தைரியத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு
 வெளியில் தலையை நீட்டி எட்டிப்பார்த்தனர். அவர்கள்
 நெஞ்சம் பகீரென்றது. நெஞ்சிலே நெருப்பெரிவது போன்
 றிருந்தது. கடல் புரண்டு ஊருக்குள் வந்து விட்டதோ
 வெனச் சந்தேகித்தனர்.

சமுத்திரத்தின் நடுவே உள்ள சிறு சிறுகுன்றுகள் போன்று அவரவர்கள் வீடுகள் காட்சியளித்தன. இவ்வளவும் ஓரிரவு ஏற்பட்ட பெரும் புயலின் கோரவிளையே. மக்கள் தடுமாறினர். செய்வதறியாது செயலற்றிருந்தனர். பிரயோசனங்கொடுக்கும் மரங்கள், பயிர்கள், மாடுகள், ஆடுகள், கோழிகளெல்லாம் அழிந்தன.

பெரும் புயலின் ஒரு நாளையச் சீற்றம் மனித சமுதாயத்தையே பட்டினிபோட்டுவிட்டது.

நமது வரகவி அவற்றை மனக்கண்ணினூற் கண்டார். ஒலிகளைக்கேட்டார். இடி, இரைச்சல், மற்றும் ஓசைகளின் வேகத்தையுணர்ந்தார். புயலின் கோர நர்த்தனம் ஊரைத் தலைகீழாய் மாற்றிவிட்டதை நன்கறிந்துகொண்டார். அதன் விளையே இவர்பாடிய “புயற்காவிய”மாகும். காவியத்திற் புயலடித்ததைக் கவனிப்போம்.

வெண்பா

பொன்னுலகும் வானும் புவிகடலும் மற்றுமுன்றன்
தண்ணொளியினுலமைத்த தற்பரனே— இந்நிலத்தில்
மதயானைதானும் மயங்கும் புயலடித்த
கதையை யான்பாடுதற்குக் காப்பு

ஆசிரிய விருத்தம்

சொல்லிடு கிறிஸ்தவர் கணக்கிலோர் தொள்ளாயிரத்
தேழினில்

தோன்ற வருபங்குனியிலொன்பதாந் திகதியிலே
துதிபரவு ஞாயிறிரவில்
கல்லதிரவே பெரிய புயலொன்றெழுந்ததிற்
கணக்கிடற் கரிதாகிய
காய் கொண்டதென்னை பனை மாபலா முந்திரிகை
கதலி எலுமிச்சை பனசம்
பல்லோர்க்கு நிழலுதவு ஆலரசவம்மியூ
பலகு நிழல் வாகை மரமும்
பகரரியின்னமுமனேகயின மரமதனைப்

பதற உதறப் பிடுங்கி
 இல்லுகளில் விட்டெறியயவையை வேய்ந்திடுதென்னை
 இலைபுல்லு வைக்கலொடு
 இருந்தவை கிளம்பிடவே ஒழுகினதினா லாடவரும்
 ஏந்திழையுமே பதறியே
 இன்னாலில்லாஹி யென்றோதியே வலாஹ்வல
 வதனோடு வைத்தோதியே
 என்மகனே என்மகனே என்றிரு கரங்களிலே
 யேந்தினர் குழந்தைகளையே
 பின்னால் மற்ற சிறு மைந்தரு மருண்டெழுவே
 பேதலித்தலறி யேங்கிப்
 பெரியவா எங்களுக்குறு துயரகற்றியிப்
 புயலகல உதவி புரியென்
 றன்னவருரைத் தெழுவே வருதண்ணீரால்
 சுவரதீர்ந்து திடுதிடுவென விழுவே
 அலுமாரி பெட்டகம் தயிலா முடாப்பானை
 அவைகள் மடமடவெனவுடைய
 பொன்வெள்ளி வெண்கல முருப்படிகள் நெல்வைத்த
 பொதி சாக்கு உமல்களடைய
 பொறுப்புக்கு நலதென்றொறுப் பாக்கிவைத்தபல
 புதையலுந் தாண்டதன்றே

*

புதையல்கள் ஆழ்ந்தன. பொன்வெள்ளிகள் வெள்ளத்தில் அள்ளப்பட்டன. மக்கள் துயருற்றனர். இப்படியான சோகக் காட்சியைப் புலவர் மிகவும் அழகாகப் படம் பிடித்துக்காட்டுகிறார். புயலெழுந்து சீறியது இற்றைக்கு 55 வருடங்களுக்கு முன்னென்றாலும் கீழ்வரும் காவியத்தைப் படிக்குந்தோறும், அதன் கோர நர்த்தனம் நம்முன் இன்று நடப்பது போலத் தெரிகிறது.

காவியம்

பொன்னுலகு மமரரியர் வானறுஷு குர்ஷு லௌஹு
புவனுவரு வரைகள் முதல்யாவையுமமைத்த
மன்னவனே உனதுடைய கருணைபுரி புயல்வந்த
வரலாறை யானுமோர் காவியமுரைக்க 1

சொன்னதிலையொருவர் முன்கேட்டதிலையிப்பெரிய
சூராவளிக்காற்றடித்ததாமென்று
என்ன பிழை செய்தமோ எங்கள் விதியோயெனது
ஏகனேயிக்கொடிய புயல் வந்தடிக்க 2

வந்திடு பெரும்புயலோ தொள்ளாயிரத்தேழில்
வளர்கின்ற பங்குனியிலொன்பதாம் நாளில்
இந்து வருமிரவு பன்னிரண்டு மணி நேரமதில்
எவரு மறியுங்கிழமை ஞாயிறதுதானே 3

தந்தி முதலீனா யெறும்பையுமமைத்து
தராதர மறிந்திரணமீ பவனேயிரவி
லிந்தவுலகங்கள் கிடுகிடென்னவே வந்து
எண்ணறுமரங்களை முறித்தெறிந்ததுவே 4

எண்ணறுமரங்களை முறித்த தொனிகேளாது
இரு விழிகள் காணாதிரைச்சலல்லாது
மண்ணதிர மரமதிர மனையதிரவே வேய்ந்த
வஸ்துகள் கிளம்பினதால் மனையொழுகல் கண்டு 5

நன்றாக லாஹவ்ல நாவு கொடுவோதியிவர்
நாமினியிறப்பதல்லா லில்லையென்று
கண்ணீரொழுகமுதமுது முதியவர்கள் சிறியவர்கள்
கானையர்கள் பூவையர்கள் பாலரும்மயங்கி 6

பாலரும் மயங்கிடவே வீடுடைய சுவரிடிய
பலபுறமுமோடுவார்கள் வாடியே நன்மக்கள்
காலையில் புவியைப் பலர் நோக்கிடவே முன்னவர்கள்
கண்டவுலகல்லாது வேறுலகு போலாய் 7

சோலைதரு பனைதென்னை கதலி கமுகன்னாசி
சொல்லரிய மாபலா முந்திரி முருங்கை
ஆலரசு பூவரசு புளியமரமும் வம்மி
அனல்வாகை சமுனைவிளா பாலையினமரங்கள் 8

இன்னமுமனேக மரமானவைகள் வேரோடு
இடையிடை தெறித்தவைகள் எண்ணவரிததனால்
மண்ணிலுதிர் தேங்காய் பலாக்காய்கள் மாங்கனிகள்
மணமானவாழை மறுகாலெண்ண வரிதே 9

சொன்னமரமன்றியே மாடாடு கோழிகள்
சொல்லு கிளி வாத்துத்தாடா கொக்கு வக்கா
அன்னங்கள் காணன் வயற்கோழி யூர்க்கோழி
ஆலா குளுப்பையிவையோடு வெகுபறவை 10

பறவையொடு ஊர்வன நடப்பனவினங்களிலே
பலவகை பிராணியுயர் பகர வரிதாகும்
இறைகருணையால் புயல் நின்றதுவேயன்றுபகல்
ஏழு மணி நேரமதன் பின்னாலே தானே 11

பகரவரிதானபுயல் நின்றபின்னால் மனிதர்
பார்த்தனர் வளவுகளில் நின்றமரமெல்லாம்
முறைதவறி வீடுகளில் வளவுகளில் பயிர்களிலே
மோச மறவீழ்ந்து வழிமுடினது கண்டார் 12

கண்டவர்கள் தாயாரினத்தோடு தோழிகளை
கட்டியமுதழுது துயர்மூட்டியவர் முன்னர்

கொண்ட புருஷர்களொடு சண்டையில் வெறுத்தவர்கள்
கூடினார்கள் தங்கிப் பிறகோடினார் சிலரே 13

மண்டு மனைபாரார்கள் பொன் வெள்ளி பட்டுடைகள்
மாடாடு வெண்கலவுருப்படிகள் சேரார்
இன்றுயிர் பிழைத்திடுவதெங் கெனவே கற்களால்
இட்டிடும் கட்டிடம் தேடியலைவாரே 14

தேடிவருகணவரொடு பூவையர் நடந்துவர
செல்வரொடுகக்கத்தில் சேர்பிள்ளைதானும்
சோடி முலையிணைந்து பிரியாத சிறுபாலர்கள்
துன்பமறமின்பமொடு மேடுகளில் வந்தார் 15

ஓடிவருவழிகளிலே தேங்காய் பலாக்கனிகள்
உடைந்த சிறகுள்ள பல பறவைகளடைந்து
கோடான கோடிகள் கிடக்குமதை நாடாது
கூடிவருவோர் துணைநாடிச் செல்வாரே 16

சென்றவர்கள் தேசமெழு வான்திசையிலேபுய
லடித்தவர்கள் சாமான்கள் பாரில மராடி
உடைந்தவர்களாயுத மெறிந்தவர்களுரஞ்சி
ஓடினவர் போட்ட பொருள்தனை யொத்ததன்றே 17

சென்ற சிலர் காய்கனிகள் தேங்காய்கள் பறவைகளை
சாக்கு கடகங்களிற் பொறுக்குவது தம்மால்
குடைந்த மர்புரிந்த களமீதிலே நாய் நரிகள்
குடல்தசை பொறுக்குவது போலிருந்ததுவே 18

இதுபோல ஆர்களில் நடந்திடவே வெளிகளிலே
இரவு பலர்படுத்தவுயர் பரண்புரைகளெல்லாம்
ஏலவே விழுந்ததிற் பயந்தவர் நனைந்ததுயர்
எண்ணரிது மண்ணுலகில் விள்ள முடியாதே 19

கூறரிய பயிர்வளவு சேனைகளில் நாடைசுரைக்
கொடிகள் சிறு பயறவரை கொச்சி வழுதிலை நல்
வாறூயெழுந்ததனை மரவள்ளி வற்றூளை
வாழ்வரை பீர்க்கு புடலங்கொடிகள் கீரை 20

வேறுதினை சோளமிறுங்கெள்ளு பொரி கீரை
வெற்றிலை குரக்கன் முதலாயழிவதாலே
மாறரியதுயர்கொண்டு மானிடர் படுங்கவலை
மாற்றவுணையன்றி வேறுண்டோ றஹ்மானே 21

நன்றாக ஓர்வளவில் நின்ற மரமான தொகை
நாலாறு மூவாறு ஈராறு தன்னில்
ஒன்று ரெண்டே தவிர மற்றவை விழுந்தபின்
ஒன்று கிழடொன்று மலடொன்று சிறுகன்றே 22

முண்டகதடஞ் செறியு மட்டக்களப்பு நகர்
முழுவதிலு முன்போலச் சோலைகள் சிறந்து
என்றென்று முன்கிருபை கொண்டு நற்பலனருள
ஏகனே நீயுதவி செய்து வளமருள்வாய் 23

ஏனமொடு காக்கொடு நெல்லரிசி தேடிவரும்
எளியோர்கள் உணவில்லா திள நீருந்தி
போனதவர்காலமதில் பூவையர்கள் தலைகளிலே
பூசிடவு மெண்ணெயதுமில்லை றஹ்மானே 24

மிக்கான தாட்சியொடு கேட்போர்கள் வாழி
மிகுபாவி ஷெய்கு மதார்ப்புலவர் வாழி
ஹக்கனருள் நிதம் நிதமுமே பெருக வாழி
அன்பு பெறு முஸ்லிங்களனைபேரும் வாழி 25

* * *

இப்படியாகக் காவியம் முற்றுப்பெறுகிறது. இதன் மூலம் நமது மதிப்பிற்குரிய புலவரின் கவிவளம் எவ்வளவுதூரம் விரவி நிற்கின்றது என்பதை நம்மால் அறியமுடியும்.

வெள்ளத்தில் அள்ளுப்பட்ட காய்கனிகளையும், சிறகொடிந்து குற்றுயிராய்க் கிடந்த பறவைகளையும் புலவர் மனக்கண்ணால் நோக்குகிறார். வீடிழந்து சிதறித்திரியும் மக்கள் அவற்றைக் கடகங்களிலும் சாக்குகளிலும் அள்ளி எடுக்கின்றனர். இக்காட்சியை அவர் பாடும்போது போர்க்களத்தில் சமராடி வீரமரணமெய்திய போர்வீரர்களின் குடல்களையும், தசைகளையும் நாய், நரிகள் உண்பது போன்றிருக்கிறது என்று பாடுகிறார். இப்புயல்காவியத்தை எடைபோட இக்கவின்கு கவிதையொன்றே போதுமானது. மற்றக் கவிதைகளும் பல்வேறு காட்சிகளைத் தாங்கி எம்மை வியப்படையச் செய்கின்றன.

செல்வ நகர்

1) 8-ம் வருடம் ஒருநாள். நமது வரகவி ஓர் சுற்றுப்பயணத்தை மேற்கொண்டார். இவரது பிரயாணத்தின்போது “பறஹுதெனிய” என்னும் ஒருநூலில் ஒரு வெள்ளிக்கிழமை தங்கநேரிட்டது.

ஐம்ஆத் தொழுகைக்குப்பின் புலவரைச் சூழ்ந்து பலர் இருந்தனர். பலவிடயங்களைப் பற்றியும் உரையாடினர். அக்கூட்டத்தில் அவ்வூர்த் தபாற் கந்தோர்த் தலைவரும் வருகைதந்திருந்தார்.

புலவரின் ஊரென்ன? பெயரென்ன? இப்படியான வினாக்களும் இடையிலே எழுந்தன. தனது ஊர்கருங்கொடித்தீவு, தன்பெயர் ஷெய்குமதார் இப்படிப்புலவர் பதில் கொடுத்தார்.

இவர் விடையிறுக்கும் அமைதியையும், ஆழ்ந்த ஆற்றலையும் உணர்ந்துகொண்ட அஞ்சலகத்தலைவர் புலவரைப்பார்த்து “தங்கள் ஊரில் அதிகம் சனங்கள்

வசிக்கிறார்களா? அப்படியாயின் அவர்கள் எவ்வெவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்? அவர்களின் தொழில்களென்ன?" இப்படியாக ஓர் தொடர்கேள்வியைப் புலவர் முன்தூக்கிப்போட்டார்.

புலவரின் அமைதிகலைந்தது. தாய் நாட்டின் தனியின்பம் இதயத்தை நிறைத்தது. வதனத்திலே அதன் எழில் கொஞ்சி விளையாடியது. வரகவி வாய்திறந்தார். வழிவந்ததிப்பாடல்:

கத்தனருள் பெற்றுயர்கருங் கொடி மதார்ப்புலவர்
கவிகள் தொள்ளாயிரத்துக்
கருது பதினெட்டாண்டு ஆலிம் உலமாப்புலவர்
காசில் பரிகாரி ஹாஜி
கொந்துலவு கச்சேரி தபால்வீடு பாதிரிகள்
கூறு வன்னுமைகளுடையார்
குயவர் நுஜ்மர் சந்தைக் கொஸ்தாப்பு உப்பதரு
குதம் ஆசுபத்திரிமரக்
கந்தோர் கிராமவரி கோடெழுது நொத்தாரிசு
கணிதமுறு வணிகர் மிஸியர்
கல்வேலை மேஸ்திரிகள் தச்சர் தமிழ் இங்கிலீஸ்
கல்விபயில் கூடங்களும்
அந்தணர்கள் தோம்புதோர் தட்டார்கள் கொல்லரொடு
அடிபறையர் கடையர் வண்ணார்
அணைமரமேறி யொடு சாணைகள் மினிக்கிவைகள்
அணைவருறு செல்வ நகரே

பாடலைக்கேட்ட குழுவினர் ஆச்சரியப்பட்டனர். இவ்வளவு கவித்துவ சக்தி இவருக்கிருக்கின்றதேயென்று இதயம் பூரித்தனர்.

அக்குழுவினர் அனைவரும் புலவரைப் பாராட்டிப் பொன்னும், பொருளும் கொடுத்துப் பூமாலையிட்டனர். கவிஞரைக் கௌரவித்தனர். அஞ்சலகத்தலைவர் புலவருக்கு அறுசுவையுண்டி வழங்க ஏற்பாடு செய்தார்.

தன் வீட்டிற்குப் புலவரையழைத்துப் போய் விருந்தளித்து வேண்டிய உதவிகளைப் புலவர் மனம் மகிழ்மட்டுஞ்செய்தார்.

இப்பாடலில் 32 குடி விருதுகள் காணப்படுகின்றன. கருங்கொடித் தீவாகிய செல்வ நகரைப்பற்றி இப்படி எழில் கொஞ்ச நம்வரகவியைத் தவிர யாராற்றான் பாடமுடியும்!

நல்லறிஞர் நால்வர்

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் அடியொற்றி வாழ்ந்த பெரியார் நால்வர். அவர்களை ஷஹாபாக்கள் என்று அழைப்போம். சித்தந்தெளிந்த உத்தமர்களான ஹஸ்றத் அபூபக்கர் (றழி) உமர் (றழி) உஸ்மான் (றழி) அலி (றழி) ஆகிய பேரறிவுப் பெருமக்களையிட்ட ஓர் ஒப்பற்ற துதிப்பாடலையும் நமது புலவர்மணி பாடியுள்ளார்.

இப்பாடல் இருள் சூழ்ந்த இதயங்களில், ஓரளவாவது இஸ்லாத்தின் செஞ்சுடரை நிறைக்குமென்ற கருத்தோடு இந்நூலின் கண் இடம் பெறச் செய்துள்ளேன்.

சேவடி துதியென் மனமே — எந்நாயகங்கள்
சேவடி துதியென்மனமே

சேவடி துதித்திறைஞ்சும் ஜெம்மலிறஸுல் நபிதன்
காதல் மிகவே பெருகும் காவலராம் நாலியார்கள்

(சேவடி)

சூரியனீற் பேர்பொதிந்த ராஜர்—நபியிறஸுல்
சூதருக்கொழித்த மலைவாசர்
வீரிய முறுந்துணைகொள் நேசர்—நபிக்கு முன்னே
மேன்மையிமாமாய் நின்ற வாசர்

ஆரணமுழங்குமபூபக்கர் ஸித்தீக்கென்னுந்துரை
காரணஞ் சொல்லில் சுவன கதியொடு துதியுமுண்டாம்

(சேவடி)

இரு நிலமருந்து கிருதத்தைக்—கடுந்து நோக்கி
இச்சகத்தனைத் தோர்துரிதத்தை
தருமை சின்ன மண்ணர் கடிதத்தால்—மிஸிறினுற்றைச்
சடுதினிலழைத்திடுந் திறத்தார்

நந்நபி நெறிமுறைமை மண்ணுலகத்தினடாத்திப்
பொன்னகரடைந்த உமறண்ணலை நிதமும் போற்றி

(சேவடி)

நேர்செறி புர்க்கான்வரை கையார்—நபிகபுறில்
நின்றிடுவர் கபுர்க்கிடையில் மெய்யாய்
பாரினிலடங்குமவர் பொய்யாம்—பிழைபாவமோர்
பார்த்திபன் பொறுப்பானென்றான் மெய்யாய்

நான்மறையோரும் புகழும் தீனபி மருகருஸு

மானெனுந்திறலரசர் தேன்மலாப் பாதந்தொழுதே (சேவடி)

வல்லோன்று ஷிப்புலியாய் நின்றோர்—நபிதன்திரு
வாளிகொளவே யெதிரிற்சென்றோர்

பல்வகைப் படையெதிரிற் சென்றோர்—குபிராசர்
 பட்டழிய துல்பிக்காரைக் கொண்டோர்
 எல்லையிலடர்ந்து வெட்டி நல்ல நபி தீனதனில்
 பல்லரும் புகுதச்செய்யும் வல்ல அனியுல்லா (ஹ்) தங்கள்
 (சேவடி)

செல்வ மிகப்பெருகு மூராம்—கருங்கொடிவாழ்
 ஷெய்கு மதார்ப்புலவன் பேராம்
 எல்லையில் மவுத்தடரும் நேரம்—கலிமாநா
 விசைத்திடவருள் வீருபகாரம்
 பல்லவ நிகர் பதத்தையல்லும் பகலும் போற்றியே
 சொல்லு மடுமைக்கிரங்கும் நல்லியார்கள் நால்வர்திரு
 (சேவடி)

* * *

வாள் பாய்ந்த கோமான்

1885-ம் வருடம். அதிலொருநாள். அந்நாளே நினைக்
 கும்போது—அன்று நிகழ்ந்த வேதனைக்காட்சியைப் படிக்க
 கும்போது எம் மனத்தில் பெருஞ் சுமைகனக்கின்றது.
 விழிகளிலே அழுகண்ணீர்வடியப் போகின்றது.

இப்படியான ஓர் சோக நிகழ்ச்சியை நமது மாண்புப்
 புலவர் மனமுருகிப் பாடியுள்ளார். அதை நாமுமறிந்து
 கொள்ளல் முக்கியம். புலவரின் பாடலுக்குக் கருப்பொரு
 ளாயிருந்த கதையைப்பற்றி இப்படிப்பேசப்படுகின்றது.

பாரத நாட்டிலுள்ள மலையாளத்து மண்ணிலே
 செய்யது வம்சத்தில் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலி
 என்னும் பெரியார் பிறந்தார்.

அவர் மார்க்க வளர்ச்சிக்காகப்பாடுபட, ஆத்மீகத் தொண்டு செய்யத் தன்தாயகத்தை விட்டுக்கிளம்பி, பல தேசங்களுக்கும் சென்றார். அறநெறியை, இஸ்லாமியக் கோட்பாடுகளை, பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் இதயங்களிலே பதித்தார்.

அதன் தொடர்பாக அவரது விஜயம் நம் ஈழநாடு வரை தொடர்ந்தது. இங்கும் பல ஊர்களுக்குச்சென்று உண்மை வழியைத் திறந்து காட்டினார். மக்கள் மடமை நீங்கி மாண்புபெற நல்ல வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

அப்படியே மட்டக்களப்புக்கு வந்தார். கரைவாகு என்னுமூரிலுள்ள மக்கள் வொலியவர்களை மிகக் கண்ணியப் படுத்தினர்.

அவ்வூரில் திருமணமுஞ் செய்தார். சிறிது காலத்தின் பின் இறுதியாகச் சுற்றுலாசெல்ல வெளிக்கிட்டார். நெடுந்தூரம் பெருங்கானகத்தைக் கடந்து செல்ல வேண்டிய பயணமது.

வொலியவர்கள் துணைக்கு ஆள்தேடினார்கள். அப்போது ஒலுவில் எனும் ஊரைச்சேர்ந்த அஹ்மது, மீறான் என்னுமிருவர் துணைக்கு வருவதாகக் கூறினர்.

சுற்றுலா ஆரம்பமாகியது. ஊரைவிட்டு வெளிக்கிட்டக் காட்டையூடறுத்துச் செல்லவேண்டிய இடம் வந்தது.

துணையாய் வந்த இருவரும் வொலியவர்களின் பொருட்சமையைத் தூக்கிக் கொண்டனர். மூவரும் சேர்ந்து காட்டுக்குள் நுழைந்தனர். அக்காட்சி நம் வரகவியவர்களின் இதயத்தில் எப்படி நிழலாடுகின்றதென்பதைப் பார்ப்போம்.

விருத்தம்

பொன்னுல கும்பர்வானம் புவிமுதலமைத்தகோவே
 நந்நபி மரபிற்றோன்று நாயகர் ஸெய்னுத்தீனென்
 றன்னு மவ்வொலியுல்லா (ஹ்) மேற்றகைத்தொரு முனா
ஜாத்தோத
 கண்ணன்றி வுலகம் யாவும் காண்பவா காப்பு நீயே

*

திருவளர் மலையாளத்தில் செய்யிது வழியிற்றோன்றி
 வரும் பெரும் துரையே செல்வம் வளர்கருங்கொடியின்
வாழ்வே
 விரும்பி யிங்குமது நாமம் விழிப்பவன் வறுமை போக்கும்
 அரும்பெருந்தவமே ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்
லாவே 1

வொலிகடல் கடந்து செய்யி துமரொலியுல்லாவாமும்
 மலிபுகடிருக்கொணாத மலைகண்டு வங்கமேறிக்
 கவிபல செழிக்கு மட்டக்களப்பினில் கரைவாகூரில்
 அலிமணம் புரிந்தீர்ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்லாவே
2

வெண்டிரை யுடுத்தபூவில் விளங்கிய யிலங்கைத்தீவில்
 நண்டலை பாவாஆதம் நபியுறு மலையினோடுந்
 தண்டலை சூழும் ஜெய்லான் தஹ்தரோடனேககானம்
 கண்டு வந்திருந்தீர் ஸெய்னுல் ஆபிதீனொலியுல்லாவே 3

கரும்பெனச் சீனியென்னக் கனியெனத் தேன்பாகென்ன
 விரும்பியே முஃமினோர்கள் வெற்றிகொண்ண ஸீஹத்
தேற்று

தரும்பொருள் தூசுகாசு சதிரியாக்குப்பாயங்கள்
 கரும் பொருள் கொணர்ந்தீர் ஸெய்னுல் ஆபிதீன்
வொலியுல்லாவே 4

எவரெனக் கூலியாட்களென்றீர்களொலுவினெனும்
 நகரினன் மீரூக்கண்டு நஞ்சுறு நெஞ்சான்றாமும்
 அஹ்மதென்போனும் வந்தான் அவையெலாம் சுமப்போ
 மென்று
 அகமகிழ்ந்தீர்கள் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்லாவே
 5

★

காட்டினுள் நுழைந்ததும் துணைவரிருவரினதும் வஞ்சக நினைவு கோர உருவெடுத்தது. காடோ கரடி, புலி, யானை, நச்சுப்பாம்புகள் ஆதியன வசிக்கும் பெருங்காடு.

சுமையோ பெரிது. தங்கமும், பணமும், விலையேறப் பெற்றபட்டாடைகளும் அச்சுமைக்குள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றை எப்படியாவது கவர்ந்து விடவேண்டுமென்பதுதான் இவ்விருவரினதும் ஆசை.

இதற்காக இருவரும் வழிமேல் விழிபதித்துச் சந்தர்ப்பத்தை எதிர் நோக்கியிருந்தனர். நடுக்காட்டுக்குள் மூவரும் வந்துவிட்டனர். காட்டில் மரண அமைதி நிலவியது.

நேரமோ மாலை. சதிகாரரிருவரினதும் குயுக்தி மூளை வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது. இருவரும் கண்களாற் பேசிக் கொண்டனர்.

ஒருவன் வொலியவர்களின் கையிலுள்ள வாளை எப்படியும் கைப்பற்றினாற்றான் தங்கள் திட்டம் வெற்றியுறும். அவர்கையில் வாளிருப்பது பேராபத்து என்று சைகைசெய்தான்.

அந்நேரம் வொலியவர்கள் சில யார்களுக்கப்பால் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். இவர்களிருவரும் முன்னே வழிகாட்டிச்சென்றனர்.

உடனே ஒருவன் வொலியைப்பார்த்து, அவர் பின் தொடரத் தாங்கள் முன்னே செல்வது மிகவும் மரியாதைக் குறைவென்றும், கைவானைத்தந்துவிட்டு வொலியவர்களை முன்னே செல்லும்படியும் பரிந்து பேசினான்.

உள்ளத்திலே ஓயாது விஷம் சுரந்துபாயும் ஓநாய்களின் இச்சதித்திட்டத்தை வொலியவர்கள் அறிந்திருந்தார்களோ, என்னவோ? ஊழ்வினை கிட்டிவிட்டதென அவர் உணர்ந்திருக்கவேண்டும்.

அவர்களின் வேண்டுகோட்படி வொலியவர்கள் வானை ஒப்படைத்துவிட்டு முன்னே செல்ல சதிகாரரிருவரும் பின்தொடர்ந்தனர்.

கபட நாடகம் சற்று நேரத்தால் பயங்கர உருவெடுத்தது. உள்ளத்திலே கள்ளமில்லா உத்தமர் வொலியவர்களின் குதிகாலையும், தொடையையும் கல்நெஞ்சம்படைத்த மடையர்கள் அவ்வாளால் வெட்டினர்.

வொலியின் விழிகளில் நீர்வழிந்தது. “அல்ஹம்துலில் லாஹ்” என்று அப்படியே தரையில் உட்கார்ந்து விட்டார்கள்.

இனிமேல் அந்தக் கால்களால் நடக்க முடியாது. புனித யாத்திரை செய்து புதுப்புதுக் கருத்துக்களை மக்களின் இதயங்களிலே வளர்த்து, அல்லாஹ்வின் ஆணைப்படி நடவுங்களென்று ஆயிரமாயிரம் பெருமக்களுக்கு அறிவூட்ட ஆதரவாயிருந்த அந்தப்பாதமலர்கள் மாத்திரமல்ல, வொலியவர்களின் உடலும் சோர்ந்து தெம்பிழந்தது.

சதிகாரர் சல்லாபமாடினர். பொன்னும், பணமும், பட்டாடைகளும் அவர்கள் உள்ளத்தை மாத்திரமல்ல, இல்லத்தையும் அலங்கரித்தன.

மாபுகழோங்கு நம்மண் மட்டு நந்நகரினின்று
காவினி லும்மைக் கொன்று கனபொருளோடு தம்மூர்
போவதற் கடைந்தோன் பொல்லாப் புன்மனன் சுமை
கடுக்க
வாகுமென்றெடுத்தீர் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்
லாவே 6

தங்கமுந்துயிலு மற்றுஞ் சாமணற்கிரியை யெல்லாம்
அங்கதைச் சுமந்தோர் கொல்ல வகத்துன்னியவன்
கரூவில்
வங்கமே பிரேதம்போடும் வானையுந்தருகவென்றான்
அங்கதையீந்தீர் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்லாவே 7

வாளவன் கரத்தில் வாங்கி வள்ளல் முன்போங்களென்
ரூன்
பாமூறு மனத்தான் சொல்லைப் பழுதென்று உணராமுந்த
ஊழ்விதி தானும் வந்தவுடன் சிறு பாதையில் வே
ரூளின்றிச் சென்றீர் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்
லாவே 8

குறுகிய வெளியிற்றங்கள் குதிக்கெண்டை தொடையில்
வெட்ட
மறுகியே வீழ்ந்து வெட்டும் மடையரைக் கிறிசால்குத்திச்
சறுகிடாதெதிர் த்துநின்று ஷஹீதினில் உபாத்தாய் நல்ல
அறிஞர்கள் போற்றும் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்
லாவே 9

சதிசெய்தே பகைஞர் தங்கள் தலையணை சமுக்காளங்கள்
மதிநிகர் துயிலுங்காசு மற்றுள பொருட்களெல்லாம்

விதிவனத்திருடர் கொண்டார் விளங்குமவ்வனத்தின்
கண்ணே
அதி நவங்காட்டும் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்
லாவே 10

★

வொலியவர்களின் இப்பரிதாப மரணம் பற்றிக்
காட்டு மிருகங்களைத்தவிர வேறுயாருக்குந்தெரியாது.

பட்டுமெத்தையிற் கிடத்தப்படவேண்டிய மணி
யுடல், பாட்காட்டில் கிடந்தது. அல்லாஹ்வின்
அருளுடையோர் எங்கு இறந்தாற்றான் என்ன?

அப்பொன்னுடலை வளைத்துக் காட்டு மிருகங்கள்சூழ்ந்
திருந்தன. அம்மிருகங்களின் கண்களில் ஏக்கம் நிறைந்
திருந்தது. அந்த இடத்திற் செஞ்சுடர் ஒளிவீசியது.
மணங்கமழ்ந்தது. திக்கிர் முழக்கங்கேட்டது.

இவ்வற்புதங்களை ஓரிரவு வேட்டைக்குப்போன சிங்
களச் சகோதரர்கள்தான் முதன் முதற் கண்டனர். அப்
புதுமையான செய்தியைப் பக்கத்திலுள்ள ஊராகிய
கருங்கொடித்தீவுக்கு வந்து அங்குள்ள மக்களுக்குச்
சொன்னார்கள்.

அதைக் கேட்ட முஸ்லிம் மக்கள் இடத்தைக்காட்டும்
படி அச்சிங்களமக்களுக்குக்கூற அவர்களும் இயைந்
தனர்.

எல்லோரும் பெருந்திரளாய்ப் பெருவனமேகி
வொலியின் உயிரற்ற உடலைக்கண்டனர்.

பகைஞர்கள் கண்டார் தாங்கள் படுத்துறைவனத்தில்
 திக்கிர்
 மிகமிக முழங்கக்காட்டு மிருகங்கள் காவற்காக்க
 நகை விரிதீபந்திற்கு நான்கினும் விளங்கவாசம்
 அகையுறச் செய்தீர் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்
 லாவே 11

கயவர் சிங்களவர் தங்கள் காரணமடுத்து நோக்கி
 மயலுறும் பயங்கள் கொண்டே மாபுகழோங்கு நெற்கள்
 வயல் விளைகருங் கொடியூர் வாழ்கின்ற தீனோர்க்கோத
 அயலுறக்கேட்டார் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்
 லாவே 12

கேட்டவரோடுஞ் செல்வார் கேசரியுறையுங்கானில்
 வேட்டைக்கோரிருவோனும் வெளிச்சமோடிரைச்சல்
 வாசங்
 காட்டிலோர் தலத்தில் கண்டோம் கால்கரம் நடுங்
 கியஞ்சி
 ஆட்டமென்றுரைத்தார் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலி
 யுல்லாவே 13

காலையிலெழுந்து கண்ட காரணமறியப்போனும்
 சாலையைக்கடந்தோர் காட்டில் சாஹிபைக் குதியில்
 வெட்டிக்
 கோலத்தை மாற்றிக்கொண்டே கொத்தினால் மூடிவைத்
 தான்
 ஆலத்தையொத்தானென்றார் ஆபிதீன் வொலியுல்லாவே
 14

காசறவெவ்விடமென்றார் கருங்கொடி நகரினின்று
 மாசறுமைந்து காதம் மருதடியாகுமென்றார்
 வீசமாய்ப் போனார்காண வெட்டிடஞ் சொன்னோன்
 காட்ட
 ஆசரக்கண்டார் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்லாவே
 15

மக்கள் கூடினர். உரிய சாமான்களைச் சேகரித்தனர். வொலியவர்களின் பொன்னுடலைவத்து மண்மூடினர். எல்லாக்கிரியைகளும் முறைப்படி செய்யப்பட்டபின் ஊர்வந்து சேர்ந்தனர்.

காலங்கடந்தது. கருங்கொடியூரில் நீர்வளங்குறையத்தொடங்கியது. ஊரெல்லாம் உறக்கம். ஒருபெரியார் ஒருவரிடம் கனவில் வந்து என்னை உங்கள் ஊருக்கழைத்தால், முன்போற் செல்வஞ் சிறக்குமென்று கூறினார்.

அக்கனவு கண்டவர் உடனே பெரியபள்ளிவாயலுக்குச்சென்று கனவைச்சொன்னார். எல்லோரும் முன்போல் ஒன்று கூடினர்.

காட்டிலடக்கஞ் செய்யப் பட்டிருக்கும் வொலியவர்களை நாட்டில் கொண்டுவந்து அடக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்தனர்.

ஆரம்பத்திற் சென்றதுபோல் வொலியவர்களின் அடக்கஸ்தலமான காட்டுக்குச்சென்றனர். கபுறைத்தோண்டினர். அன்று அடக்கிய அதே உடல் அணுவும் நிலைமாறாது அப்படியே காட்சியளித்தது.

எல்லோரும் “அல்லாஹுஅக்பர்” என்று ஆகாயமளாவக்கூறினர். மீண்டும் அப்புனித உடல் கபனுக்குள் வைக்கப்பட்டது. மக்கள் அம்மணியுடலைச் சுமந்து கொண்டு கருங்கொடித்தீவை நோக்கி நடந்தனர்.

★

தொடக்கறவடக்கித் தாங்கடுணையடி மலரைப்போற்றி யிடுக்கறுநகரில் வந்தோமிது முதலெட்டுமாசந்

தடுக்க நன்மழையில்லா மந்தரையிற் செய்பயிர்களெல்
 லாம்
 அடுக்கவே காயும் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்லாவே
 16

களையிலே நகரோர் தூங்குங்கனவினிலொருவர் வந்து
 மழைவருஞ் செல்வமோங்கு மாநிதி நிறையுநெற்கள்
 விளைவுறும் வறுமை நீங்கும் விரைவினிலிவ்வூர்க்கென்னை
 யழையுமென்றுரைத்தீர் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலி
 யுல்லாவே 17

கனவினி லுரைப்புங் கேட்டகாரணப் பயனுமோர்ந்து
 மனமிகப்பயந்து பள்ளிவாயினிலொன்றாய்க் கூடித்
 தனமுயர்லெவ்வை மோதின் தலைவர்கள் மரைக்கார்மார்
 கள்
 அனைவருமெழுந்தார் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்
 லாவே 18

கொடிகள் சந்தூக்கு வாசங்குலவிய கபன்குமஞ்சான்
 கடிகொள் சந்தனஞ் சுறுமா கற்பூரமிவைகளோடும்
 வெடிகள் மெய்வேதவோசை விளம்புவர் காடதெங்
 கும்
 அடிபடவந்தார் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்லாவே
 19

வந்திடுமுஸ்லிமாரோர் வைத்திடும் கபுறைத் தோண்டிச்
 சுந்தரச் சடத்தைத் தூக்கித்துய்ய நற்கபனுள்ளாக்கிக்
 சுந்தமும் மலருந்தூவிக் களங்கறக் கலிமாவோதிச்
 சொந்தமாய்க் கொணர்ந்தார் ஸெய்னுல் ஆபிதீன்
 வொலியுல்லாவே 20

வொலியவர்களின் உடலைச்சுமந்து வரும்போது பெருமழைபெய்யத் தொடங்கியது. மழையின்றி ஏக்கத்தால் வாடிய மக்களின் இதயத்திலே இன்பவெள்ளம் பாய்ந்தது.

விடாது மழைபெய்து கொண்டிருந்தாலும், வொலியவர்களின் உயிரற்ற உடலைச்சுமந்து வந்தவர்கள் நனையவில்லை. அதைக்கண்ட மக்கள் பேராச்சரியப்பட்டு வொலியின் மகிமையைப் போற்றி வியந்தனர்.

கண்ணியம்மிக்க பொன்னுடல் கருங்கொடியூரிலுள்ள பெரிய பள்ளிவாயலிலிறக்கப்பட்டது. அதைப்பார்க்கச் சனசமுத்திரமே கூடிவிட்டது, அப்பள்ளிவாயலில் வொலியவர்கள் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டார்கள்.

அன்றிலிருந்து இந்த னியாரத்துக்குப் ‘‘பீஸீல் அவ்லியாகபுறடி’’ என்று பெயர்வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

அதன்பின் ஊர் செழிப்பாகக் காணப்பட்டது. வொலியவர்களின்பேரில் கந்தூரி கொடுக்க மக்கள் ஆயத்தம் பண்ணினர். சாமான்கள் பலசேர்க்கப்பட்டன. கந்தூரி மிகவிமரிசையாய் நடந்தது.

அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அக்கரைப்பற்றுப் பெரிய பள்ளிவாயலில் ஆண்டுக்கொருமுறை மாடு, ஆடு, கோழிகள் அறுத்து, பெருவிருந்து படைத்து, பீஸீல் அவ்லியா அவர்கள்பேரில் பெரிய கத்தம் ஓதப்பட்டு வருகின்றதை எம்மால் நேரடியாகக் காணமுடியும். இதற்காக அப்பள்ளிவாயல் மரைக்காயர் குழுவினர் மிகுந்த சிரத்தை எடுத்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

குருவரு வழியின் மேளங்கு வலயங் குலுங்கப்பேச
 ஒருவனின் திக்கிரோதவுயர் நபிஸலவாத்தோத
 பெருமழை முன்னும் பின்னும் பெய்திடக் கொணர்ந்
 தோர் தோயா
 அருமையிற் சுமந்தார் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்
 லாவே 21

மேற்கினி நதியுஞ் செந்நெல் விளை நிலங்கிழக்கில் -வாரி
 நோக்கிடில் வடக்குத் தக்கியா நுவல்தெற்கின் முகத்து
 வாரங்
 காக்குமிவ்வெல்லைமத்தி கருங்கொடி பெரியபள்ளி
 தூக்கமாயடங்கும் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்
 லாவே 22

கடகரி நிகர்க்குந் தங்கள் கந்தூரி கொடுக்கவேண்டித்
 தொடங்கினர் அரிசி காய்கள் சுவையுறும் தயிர்பால்
 நெய்யும்
 மடங்கியும் மாடோடாடு மான்மரை கோழிதாரா
 அடங்கலுங்கொணர்ந்தார் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலி
 யுல்லாவே 23

கந்தூரிகொடுத்து வேதங்கறையற வோதவவ்வூர்
 சிந்தனை நீங்கிச்செல்வஞ் செழித்தது மரங்களெல்லாங்
 கந்து காய்கனிகளீனுங் கமுகொடு தென்னைநாளு
 மந்திரனீங்கும் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்
 லாவே 24

செந்நெலும் விளையுஞ் செய்த சேனையும் விளையும் பல்லூர்
 மன்னரும் மறையினோரும் மற்றுளசனங்களுங்கள்
 பொன்னடி விளக்கி நாடும் பொருள் பெற்றார் வறுமை
 யற்றார்
 அண்ணலென்போரே ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்
 லாவே 25

*

இப்படியாக இம் முனாஜாத்துத்திரட்டுத் தொடர்ந்து 58 அரிய பாடல்களோடு முற்றுப்பெறுகிறது.

அடுத்த பாகத்தில் வொலியவர்களை வெட்டிய அஹ்மது, மீறாக்கண்டு ஆகிய இருவருக்கும் கிடைத்த தண்டனை பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவர்களைக்காட்டிக் கொடுத்த பெருமை ஒலுவில் ஊரைச்சேர்ந்த ஓர் பெண்ணையே சாரும்.

சதிகாரர் இருவரிலும் ஒருவனுக்குத் தூக்குத்தண்டனையும், மற்றவனுக்குக் கடுழியச் சிறைத்தண்டனையும் விதிக்கப்பட்டது. இத்தண்டனை அந்நேரம் திருமலையிலிருந்த சுப்ரீம்கோட்டு நீதியரசரால் விதிக்கப்பட்டதாகப் புலவர் பாடியிருக்கிறார்.

கருங்கொடித்தீவின் எல்லையைப்பற்றி நமது வரகவி குறிப்பிடும்போது கிழக்கில் கடல், மேற்கில் (பட்டியடிப்பிட்டி) நதியும், வயலும், வடக்கில் தக்கியா (தைக்கா) தெற்கில் (சின்ன) முகத்துவாரம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இதுதான் அந்நேரம் அரசினரால் வகுக்கப்பட்ட எல்லை என்பது நம்மால் அறியமுடியும்.

மேல்வரும் பாடல்களோடு நாமும் வள்ளல் வரகவியை வாழ்த்துவோம்.

★

கிளிமொழி மடவார் மக்கள் கேட்பதை யீந்துசோலை
களிமயில் நடனஞ் செய்யுங் கருங்கொடி நகரின் வாழ்வே
இழிவறவெனது துன்பமிடர்குறைவறு மையாவும்
அழிவுறச் செய்வீர் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்

லாவே 26

பீஸபீல் நெய்னூரீவ்வூர் பிரியமோடுறைந்த நாளாய்
காசு நெல் செல்வமோங்கும் கருங்கொடி மீராக்குட்டி
மாசறு மைந்தன் சேகு மதாரிந்த மாலைசொன்னேன்
ஆசற நீக்கும் ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்லாவே 27

இந்நகர் தலைவர்வாழி இயன்மறை ஆலிம் லெப்பை
நந்நெறி மரைக்காமார்கள் நலங்குடி சனங்கள்வாழி
மின்னிடைமடவார் பிள்ளை விருப்போடு படிப்போர்
கேட்போர்
அன்னவர் வாழி ஸெய்னுல் ஆபிதீன் வொலியுல்லாவே
28

* * *

அண்ணல் அப்துஸ்ஸமதுவொலி

ஷெய்கு அப்துஸ்ஸமது (சின்ன) மவ்லானு வொலி
நாயகம் அவர்கள் பேரில் வரகவிமணி பல இரங்கற்பாக்
களைப்பாடியுள்ளார்.

சிந்து, கும்மி, ஆசிரிய விருத்தம், மாலை இப்படியாகப்
புலவரது பாடல்கள் வொலியைக் குறித்துப் பல துறை
களிற் பாடப்பட்டன. இவற்றில் “சிந்து” மாத்திரம்
இதிற் சுருக்கப்பட்டு வெளியிடப்படுகிறது.

அண்ணல் அப்துஸ்ஸமது வொலியவர்கள் அக்கரைப்
பற்றுப் பிரதான வீதியிலிருக்கும் சின்னப்பள்ளி வாயலில்
அடக்கஞ் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள்.

இப்பெரியாரின் ஸியாரத்தில் வருடா வருடம் பெரிய
கத்தம் ஓதப்படும். அதற்காகப் பாற்சோறு, கறிகள்
படைக்கப்படும். பெருந்திரளான மக்கள் ஒன்று கூடிப்
பக்தியோடு பிரார்த்திப்பர். இம்மகானின் ருத்தீபான
“ஸமதியா ருத்தீப்” ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையிர
வும் அவரது பேரரான அப்துற்றஷீத் ஆலிம் அவர்களைத்
தலைவராய்க் கொண்டு நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது.

இனிப்பாடலைக் கவனிப்போம்.

இராகம்: நொண்டி. தாளம்: ஆதி

தானுந்தான வோரிறையவனே—அப்துஸ்
ஸமதெனுமவ்லானு பேரினிலே
நானிலமதிலொரு கவிசொலவே—நல்ல
நயமருளென்று மென்னுவினிலே 1

மக்காவுதித்த நபி நாயகராம்—தங்கள்
வரிசைபெறும் சிறுதந்தையராம்
அப்பாஸுக் கினையில் வந்தவராம்—அப்துஸ்
ஸமதெனுமண்ணலைப் போற்றிடுவோம் 2

வளங்கள் செறிந்திடு மெமன்பதிவாழ்—ஷெய்கு
மவ்லானு இஸ்மாயில் செய்தவத்தாற்
களங்கற வருமகனாமப்து—ஸமதவர்
காரணங்கேளடி தோழியரே 3

பாலகர் வயிற்றினில் வீழ்தென்குலை—யதனாற்
பாலகன் பழுது படாதகற்றி
ஞாலம் புகழ நற்காரணங்கள்—காட்டும்
அப்துஸ்ஸமதொலி நாயகமே 4

ஈமானிலைபர நெறிகளையும்—நம்ம
ளேந்தல் நபிஷறகுள்ளவையும்
கோமான்றனையறியும் வகையும்—மற்றுங்
கொள்கை பலவுங்காட்டுங் குருவாமே 5

கம்புகொண்டொரு கொக்கை வீழ்த்தினவர்—கெட்ட
காலத்திலோர் நன்மை காட்டினவர்
வம்புகள் மடமைகளோட்டினவர்—நம்மள்
வறுமைகள் மாறிடப்போக்கினவர் 6

ஆதியின் விதிவந்து தோன்றிடவே—முன்னு
 ளமைத்தபடி மவுத்தாயினர்பின்
 சோதிசெறி சின்னப்பள்ளியினின்—பாதை
 திசையிலடக்க வங்குறைந்தனரே

7

* * *

கதீஜாவின் கனவு

எம்பெருமானார் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின்
 மனைவியரான கதீஜாப் பிராட்டியார் (றழி—அன்ஹா)
 ஓரிரவு உறக்கத்தின்போது புதுமையான — ஆனந்த
 மான ஒரு கனவுகண்டார்.

அருமை நபிகள் மனைவி கதீஜா
 அழகு ராணி வாழ்க்கையை
 பெருமையோடு கடைப்பிடித்துப்
 பேணிக்காப்பாய் தங்கையே

இறைவணக்கம் பொறையொழுக்கம்
 இதயத்தூய்மை கொண்டொளிர்
 குறைவில்லாத குடிவிளக்கு
 குவைலிதின்சூயில் தங்கையே

பணத்தை நபிகள் பரப்பு மிஸ்லாம்
 பாதைபோடப் பதித்துமே
 குணத்தை உயர்த்திக் கொண்டார் கதீஜா
 கோதையைப்பார் தங்கையே

இப்படியாகப் பல்லோராலும் பாராட்டப்பட்ட
 அன்னை கதீஜா நாயகி (றழி-அன்ஹா) அவர்கள் கண்ட
 கனவை நாம் வரகவிமணியின் வாயிலாக அறிவோம்.

C. 6

பல்லவி

மங்கை கதீஜா கனவிற் சங்கை யாறஸூல்—திரு
மாமணமுலாவி வரு வாரது கேளீர்

அநுபல்லவி

திங்களொளி பொங்கு சுவனங்களுங் ககன்புவியு
மங்களமதோடு புகளெங்கள் நெய்னூரிறஸூல்
கங்குல் நிகருங்குழலார் தங்கள் மனைபிலிரு
கண்கள் மூடியே சயனந்துங்க முறவே
பங்கயம் பொருந்து பாதரெங்கள் நெய்னூர்பாலிற்
பத்தி பத்தியாயமரர் தத்தி தத்தியாயிறங்கிக்
கொந்தலர் பசிந்தமலர் குங்குமத் தொடையல்
சந்தனகதம்ப மணமும் புனுகும் பூசிடவே (மங்கை)

சரணங்கள்

பொன்னகரரம்பைமார்கள் பூவிலிறங்கி—நல
பொற்றுகிலு நற்பணியு முத்துவடமும்
மன்னர் நபிபாற் கொணர்ந்து மின்னொனியைப்
போலப்பூண
மாமையில் கொண் மடவார்—தான்மையலுற
மத்தகக் கடகரியுந் தத்துவத்தின் வான்பரியும்
பத்தி பத்தியோடணிகள் சுற்றிவரவே நெருங்க
(மங்கை)

முத்து மணிக்குஞ்சமிடு சந்திரவட்டக் குடைகள்
முன்னும் பின்னுமே நெருங்க மன்னர் வணங்கப்
பற்றியொளிர் தீபவட்டில் சுற்றிவரவே கொடிகள்
பார்மறையவே பிடிக்க—வாணமொலிக்க
படிகிடுகிடெனவே பறைமுழக்கமென்னவே
கடிகமகமென்னவே கருணைநபி முன்னமே (மங்கை)

அந்தரரிந்திரர்துதி மந்தரப்புயத்து நபி
யண்ணல்வர வெண்ணரிய மன்னர் சூழக்
கந்தரக்குடைகவிக்க நந்தவநாதர்வரக்
கன்னி கதீஜா கனவு கண்டெழுந்தாரே
கண்டெழுந்த மாமயிலுங்கொண்ட மயலால்மன
மொன்றிலுந் தரித்திடாமல் விண்டிதனையோத
வென்றே
கங்கை நிகரு முறக்கத் தங்குவரவேயழைத்துத்
தங்கள் கனவின் பொருள் விளங்கி மகிழ்கொண்டி
ருந்தார் (மங்கை)

முஹம்மது ரூவிப் புலவர்

இவர் வரகவி ஷெய்கு மதார்ப்புலவரின் புதல்வர். இலக்கண, இலக்கியத்தில் ஆற்றல் படைத்தவர், அருங்குணவான். ஏழ்மையில் இன்பங்கண்டவர்.

1903-ம் வருடம் இவருக்குப் புலமையேற்பட்டது. தனது வாழ்நாளைக்கல்வியிலேயே செலவிடவேண்டுமென்று அவாவி நின்றார். பல நூல்களையும் விருப்போடு படித்தார். இலக்கிய உரையாடல்களை மிகுதியும் மேற்கொண்டார். தமிழ்ப் பெருமக்களோடும், கல்விமாண்களோடும் இணைந்து வாழ்ந்த பெருமை இப்புலவர் பெருமகனுக்குடையது. சாதிபேத மில்லாது எல்லோரோடும் சரிநிகராகப் பழகினார்.

இவ்வண்ணப்புலவர் நீண்ட நாட்களை இலக்கிய சேவைக்காகப் பயன்படுத்த முடியாது போயிற்று. என்றாலும் சிங்கத்துக்குப்பிறந்த குட்டி சிறு நரியாகுமா? என்பதுபோல் குறுகிய காலத்தில் நியாயமான அளவுக்கு இலக்கியச் சோலையை வளம்படுத்தினார். தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் தனி இன்பங்கண்டார். இதன் மூலம் மக்களிடத்தில் ஒப்பற்ற உயரிடத்தைப் பெற்று விட்டார். இவருடைய புலமை ஆறுவருடங்கள் தான் அருவிபோற்பாய்ந்தது. இவர் ஏராளமான தனிப்பாடல்களையும், கந்தூரியலைந்த காதை, மாடிமனைக்காட்சி, அழகியே வா, இயற்கைச் செல்வம் ஆதியன பற்றியும் அழகாகப் பாடியுள்ளார்.

இல்லறம் புகுந்து நல்லறஞ்செய்து நின்ற இப்புலவர் பெருமகன் இரண்டு வருடங்கள் தான் தன் அன்பு மனைவியோடு ஆசையாக வாழ முடிந்தது. 1909-ம் வருடம் பங்குனிமாதம் 11ந் திகதி இப்பெருமகன் மரணமடைந்தார். இவரின் பாடல்கள் சில படிப்போருள்ளத்தைக் கொள்ளுகொண்டு, என்றும் அழியா ஓவியங்களாக நிலைபெற்று, நெஞ்சத்தை நிறைத்துள்ளன. புலவர் இறக்கும்போது அவருக்கு வயது 35.

சமரகவி

நமது புலவரின் பாடல்களில் சமரகவி மிகவும் புகழ்பெற்றது. இதனை “ஓப்பாரி” என்றும் அழைப்பர். தன் உயிர்த்தோழனொருவனின் பிரிவாற்றாமையின் காரணமாக இந்த ஓப்பாரி புலவராற் பாடப்பட்டது. கருங்கொடித்தீவு 6-ங்குறிச்சியில் இஸ்மாலெப்பை முஹம்மது முஹ்யித்தீன் என்னுமொருவர் இருந்தார். அவர் அறிவாளி, பக்திமான், ஈரநெஞ்சமுள்ளவர். நமதுபுலவரான முஹம்மது ரூவியும் அவரும் நெருங்கிப்பழகினர். இருவருக்கும் ஒரேவயது, ஒரேதோற்றம், உடலொற்றுமை, உளவொற்றுமை இரண்டுஞ் சேர்ந்தது. காலம் இவர்களைச் சோடிபிரியாத அன்றிற்பறவைகளாக்கி விடத்துணிந்தது. சுருங்கக் கூறின் ஒருவரில்லாமல் மற்றொருவர் வாழமுடியாது என்ற நிலைக்கே இருவரும் வந்து விட்டனர்.

நாட்கள் சென்றன. ஒருநாள் புலவர் புத்தளம் எனும் ஊருக்குப் பிரயாணமாக வேண்டிய அவசியமேற்பட்டது. இதை நண்பரிடந் தெரிவித்தார். நண்பர் மனமொப்பவில்லை. பிரயாணம் மிக முக்கியமானதென்றும், விரைவிற் திரும்பி விடுவதாகவும் நண்பரிடம் கூறி, அவரைத்தேற்றிப் புலவர் புத்தளம் செல்ல வெளிக்கிட்டார்.

மாதமொன்று மறைந்தது. புலவர் திரும்பவில்லை. முஹ்யித்தீன் நோய் வாய்ப்பட்டார். அந்நோய் கடைசியாக அவரை மண்ணறைவரை இழுத்துச் சென்றுவிட்டது. இதையறிந்த புலவர் நெஞ்சங் கலங்கினார். அவரின் இதயத்தைச் சோகவிருள் கப்பிக்கொண்டது. நண்பனை நினைத்து நெடுமூச்செறிந்தார். ஓடோடியும் ஊர் வந்தார். இதற்கிடையில் சில நாட்கள் ஓடியிருந்தன. வந்த புலவர் முதன்முதலாகத் தோழரின் கபுறிஸ்தானஞ் சென்று அதைக்கண்டு 'கோ!' வெனக்கதறியமுதார். தான் செய்யவேண்டிய கிரியைகளைச் செய்து முடித்தார். மனப்பாரம் அவரை விட்டுக்குறையவில்லை. வீடு வந்து சேர்ந்ததும் எல்லாவற்றிலும் வெறுப்புற்றவர்போற் காணப்பட்டார்.

புலவரின் சுற்றத்தார் அவரைத்தேற்றி வந்தனர். ஒரு தொகையான நாட்கள் புலவரின் புலம்பலிலேயே கழிந்தன. ஒருநாள் மன ஆறுதலுக்காக இவ்வாறு பாடத் தொடங்கினார்.

விருத்தம்

திருவளரு வானறு ஷுகூர்ஷி விண்ணுஞ்
 செங்கதிரோன்மதியடுக்கை சிருட்டித்தோங்கும்
 நரர் மிருகபறவையின மெவையுண்டாக்கி
 னன்றியுடனிரண னீரளிக்குங்கோனே
 தருவளரு கருங்கொடி வாழி சுமாலெப்பை
 தந்துதவு முஹம்மது முஹ்யித்தீனின் பேரால்
 பிரிசத மிமுரையதனா லொப்பாரி சொன்னேன்
 பெரியவனே னீயதற்குக் காப்புத்தானே

ஒப்பாரி

அல்ஹம்துலில்லாஹி யனைத்தையும் படைத்தழிப்போன்
என்னருவே மறையுருவே திருமறையுருவே
குறையருளிறையே—எனக்கன்புறவே யின்பமருள் 1

இன்பமருள்வாயிறையே யென்னிதய கமலங்குளிர்
இந்தாகதிரிடு நந்தாபுவிகடலுந் தானறுஷொடு
சந்தாபிறையே—மெய்த்தீசன் விசுவாசனல்லோ 2

வாசனிசுமாயீல் லெவ்வை அவர் வஞ்சியுடனே புவியில்
வரமும் அவர் புரிதவமுமுலகினில் நவமும்
நெறிமுறையதுவுமே கூடியே—வரிசையுடன் மிகப்பிரிசமுமாய் 3

பிரிசமுடனீன்ற சுதன் அவர் பேதமில்லாச் சீதமுகன்
பெரியோரணிகுரு தவற முஹம்மது நெறியோர்
வரவோர் முஹ்யித்தீனெனும்—பேருமிட்டார் வார்சீரோட 4

சீரோனு பாத்தடைந்த செய்தி யொப்பாரிசொல்ல
சீதன் முஹம்மது ருவியெனக்கருள்பெற நீத்தமுமுதவிடு
கர்த்தனே நாளும்—நீ நாடுமிந்த மோடனுக்கு 5

மோடப்பயலொருவன் நாடிக்க வியுரைக்கேன்
முத்தொளிரும் நபி வச்சிர்த குருநபியிரத்தின மறவேன்
நல்ல மோனமுறை—யெனக்கு வேணுமுன்னே 6

முன்னுள் முகமறியேன் உன்முகமெனும் பேச்சறியேன்
முன்னூலழகிய வந்நூல் ரெத்தின நந்நூலெழுதிய
பொன்னூரொழிந்த—உன்முதன் முடிவும் நானறியேன் 7

- நாம் கூடியிருந்ததுவும் நம்முடகூட்டம் பிரிந்ததுவும்
கொள்ளுமோ மனமதுவிள்ளுவ தரிதரிதெள்ளிய புவிதனி
லுள்ளுவரறிவரோ—உன்கோதையர் பெற்றாரறிவார் 8
- பெற்றார் மறந்தாலு மிந்தப்பேருலகில் நான்மறவேன்
பொன்னே நவமணிமின்னேயுலகினிலுன்னை மறவேன்
என்பொற்கலமே—மணிநற்குலமே 9
- குலமேகுலவிருதே தோகையர்கள் மாதகனே
கொண்டேனுனைமயல் விண்டேன் ஒருவரை விண்டாறுவனே
எங்கள் கோதையர்—குலக்கொழுந்தே 10
- கொழுந்தேயழுந்தே கொள்ளுதில்லையென்னிதயம்
குர்ஆன் ஷரீபினிலிறையோன் மொழிகுவ தழகாய்முடியுமே
குருகுலமணியே—உந்தன் கொள்கை நினைவு மாறுவனே 11
- மாறியிருப்பேனே நேசா உன் மவுத்திடத்திலில்லாத்துயர்
மண்ணறை செல்லினும் விண்ணவர் வருகினுங்கண்மணியாகிய
புண்ணியவடிவே—நீமங்காத தீபமல்லோ 12
- தீப்பிறைமுகனே தேனெழுதும் பூமார்பா
திறமுமுனதீடையுரமும் வடிவுறு கரமும் படிபடிமுறையும்
சடையினினழகும்—எனக்குச் செப்பரிதுயிப்புவியில் 13
- இப்புவியில் நாள்தோறு முனையெண்ணி யெண்ணியே புலம்பி
ஈரற்கருகுது நாறிற்றுளிரென வேகுற்றனனே
சீறிச்சிவ மொழிவாருத்துயரெனக்—கின்பமுடன் நீ சொன்
னீரல்லோ 14

- சொன்னேன் நான் போறேனென்று விதுதோதாகாதே காத்தென்றீர்
துரையேயதுசரி நிரையே துயர்கனையறையக் கரையினி
லுரையேதேது—சுந்தரனே நான்நொந்தமுதேன் 15
- அழுதேன் விழுதேன் ஆதியிறையைத் தொழுதேன்
அன்பேயென திடெகொம்பே தறிவுடை நண்பனேசா
உனையந்திசந்தி நான்—வேண்டினனே 16
- வேண்டித்துதித்து என்வெஞ்சமெல்லாம் நெஞ்சிலெண்ணி
விதியேசெய்திடு கதியோ நிகரிணையெது வோதுயர்பட
நினைந்துருகுவனே—விசனமற நான் அசருவனே 17
- அசருவனேசா என்னன் புனிறைபூவாசா
என்னறிவே மதியொளிர் குருவே நறைகமழ்கனியே
மறையுறைமணியே—எனக்கான மொழிநீரென்னசொன்னீர் 18
- கன்னியிளங்காளை கதலிவருக்கைப்பருவம்
காணுதுனதெழில் வாணுளெனதிடம் வீனூயலைந்திடத்
தோணுதிருக்குமோர்—கர்த்தன்திருக்கற்பனையோ 19
- கற்பனைக்கு நான்பொருந்திக் கழாவிதுவென்றேயுணர்ந்தேன்
உனக்கிடை நடையுரமும் வடிவுறுகரமும் சடைவினிழமுகும்
படிதனிலென்றுமே—என்கண்ணெதிரே நண்ணுதல்லோ 20
- நண்ணுவதை யெண்ணியெண்ணி என்னிடநாட்டமெல்லாம்
வாட்டமுற்று
என்விழியேயிருளதனொளியே தரிசனைதரவே வருகுவதழகே
யுனதுரு நிலவே—நீ நற்றவத்தின் புத்திரனே 21

- புத்தளத்தில் நானிருந்தேன் நீ யிப்புவிழிந்து போனதினம்
புரவதி நரமும் விரகதிதரமும் குறுகினமவுத்தும்
நான் படுத்துறங்கும்—நடுத்தலத்தில் 22
- நடுமத்திய சாமம் என்னிடநன்றிப்பல்லில் ஒன்றுளவும்
நன்பொடு எனதிடகொம்புறு முடியிலோர் பங்கது கர
வம்புறவரவும்—நான் அன்றிரவு கண்டேனல்லோ 23
- நான் கண்ட கனுவும் உன்னிடகாலம் முடிந்ததுவும்
காலமெல்லாம் மலையாகிலும் வாலிபகாரனே சீலனே
வருகுவதுண்டோ—நீகங்குல் கரிதிங்களல்லோ 24
- திங்களீரைந்தும் உனைத்தீனமறவேசுமந்து
மதி முகமழ கொளிருந் மனமதுகுளிநு மினியவை பலவும்
மொழியும் சீரிய—உன்தாய் சகிப்பதென்னாளோ 25
- என்னுள்ளென்னும் உனையெண்ணியெண்ணியே கலங்கி
இரவலர் நிதியொடு வரு மிசுமாய்லெப்பை பெருகியதுயரற
வருமுலிகுண்டோ—இந்தயுகமழியும் நாளுமுண்டோ 26
- மறப்பார் மறப்பாருண்டோ உன் வாப்பாக்கு முத்த மகன்
மலை கடலையொடு துலகினிலலை கினும் பல பல கவலைகள்
நிலை கொளமனதினில்—எண்ணியெண்ணியே யழுவார் 27
- அழுவாருன் தம்பி அன்பான சீனித்தம்பி
அடைவினிலோடிப்படியதில் வாடி நொடியதில்வாரிய
நிதியலர்துயரதை—ஊழியுள்ள மட்டாக 28

மட்டார் மணிப்புயத்தா ரீனா முஹ்யித்தீன் வாவாலெவ்வை
இந்த மண்டலமீதினிலென்று மறப்பது கொண்டெழுகும்
மனம் வின்றிடவரிதோ—நீ மண்ணறையிற் சென்றதுயர் 29

துயர மடைந்தேன் என் சோடுதனையான் பிரிந்தேன்
துய்தாகிய விறை மெய்யாகிய நபி செய்தாழ் பணிந்துமே
நொய்தாயுருகினேன்—இப்பொய்யுலக வாழ்வினிலே 30

மஹ்முது நபிவாழி மறைபகர்வோரும் வாழி
பரகதி கௌதுல் அரசெனுங் குத்துபொலி விறல்செறி
மௌலிகள்
துரிதறத்துரவலர்—மண்ணுலகோர்தான்வாழி 31

மண்ணுள்ளோர் வாழி முஹம்மது முஹ்யித்தீனும் வாழி
நும் மாதாபிதாவொடு மாதுலராலிமும் மண்ணறையெண்ணிய
கண்ணியவான்களும்—கருங்கொடியோரும் வாழி 32

கருங்கொடியோர் வாழி கற்பரசி பாத்திமத்து
காரணர் அலிப்புலி கண்மணி ஹஸன் ஹுஸைன் முஹம்மது
ரூவியின்
முன்பின் முஸ்லிங்கள்—மோட்சமும் பெறவாழி 33

கவிப்பெருமகனார் ரூவியின் புலம்பல் ஓய்ந்துவிட்டது.
இவற்றுட் பொதிந்து கிடக்கும் சுவையின்பத்தை
நுகர்ந்து நாமும் பேரானந்த மடையலாம். புலவர்கை
யாண்டிருக்கும் சொற்தொடர்களும், செறிந்த கருத்
துக்களும் நம்மிதயத்தில் நீங்காத நிரந்தர இடம்பெற்றி
ருக்கும் என்பதை விளக்கவேண்டியதில்லை.

தந்தைக்குத் தபால்

நம் புலவர் பெருமகனார் முஹம்மது ரூவி முதன்முதலாகப் பாடிய பாடல் இதுவென்று தெரிகிறது. தனது தந்தையரான வரகவி ஷெய்கு மதார்ப்புலவரின் கடிதமொன்றுக்கு இப்படியாகக் கவிதையுருவில் விடையிறுத்தார் நமது புலவர். 1903-ம் ஆண்டு இதன்மூலம் இவரது புலமை வெளியுலகந்தெரிந்து கொள்ளச் சந்தர்ப்பமேற்பட்டது. புலவர் தமது கவிதையஞ்சலில் வீட்டு நிலைமை, ஊர் நிலைமை, கால நிலை முதலியவற்றை மிகவும் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். புலவரின் கடிதத்தில் சுவைசுரந்து பாய்கின்றது. நாமும் அதை அள்ளிப்பருகுவோம்.

கடிதம்

திருவளரு வானறுஸுகுர்ஷு லௌஹுடன்
 தீமையது பொண்ணுலகையும்
 தெளிவாகச் சிருட்டித்தயிறை யாதி தனித்தவன்
 தினமுனது றஹ்மத்திலும்
 அருள்வளரு மறுஷுதொடு சிரசுடைய நபியினது
 அன்புறு ஷபாஅத்திலும்
 அன்பியா அவ்லியா ஸுஹதாக்கள் ஸாலிஹீன்
 அனைபேர்து ஆப்பேறிலும்
 நிருபனையென்னுடைய தந்தையரையனுதினம்
 நீயதனிற் சேர்த்தருளுவாய்
 நீதியுணராத சிறியேன் முஹம்மதுரூவி
 யெனதுடை துஆ ஸலாம் பின்

அருகணக் காயிரத் தொள்ளயிரத்து மூன்றாண்டு
 சித்திரை மாதம் அறு நான்கு திகதியிலே
 பொத்துவிலிலிருக்கும் எனதையனுக் கெழுது நிருபம்

திகிலறவே திருமாதுகள் வதன நோக்குதலிற்
 செல்வ முயர்பட்டிமேடு
 சீரான கதிர்பதிந்தனை யெலாமமுதேறித்
 தேவனை வணங்கின்றது
 மயிலாடு சாலையுங் குயில்பாடு சோலையும
 மலரவரு வனசதடமும்
 மாரியோயாதபடி பாய்கின்ற சாலிகள்
 வளஞ்செறி கருங்கொடியிலே
 இஃதுறு குடாக்கரையெனும் வட்டைமீதினில்
 இது மாத மிரு பதாறில்
 இயர்வாய் விதைக்கவுமேற்பாடு பண்ணியே
 ஏத்தன மதோடிருக்கோம்
 சுகிர்தமுறு நமதுடைய வீட்டிலனைபேர்களும்
 சுகமாயிருக்கிறார்கள்
 துங்க முயர்தங்களிதை யங்கரிய எழுதினேன்
 சுதன் முஹம்மது ருவியே.

முஹம்மது ஹாஷிம் புலவர்

இவர் கருங்கொடியூரைச்சேர்ந்த முஹம்மதபூபக்கர் லெப்பை ஆலிமின் சிரேட்ட புதல்வராகும். இவரை “முத்தாலிம்” என்று சிறப்புப்பெயர் கொடுத்து மக்கள் அழைத்து வந்தனர். கருங்கொடியூருக்கு ஓர் அணிகலனாக இம்மதிப்புக்குரிய பாவலர் திகழ்ந்தார். இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சிக்காக எந்நேரமும் விழிப்பாயிருந்து வந்தார்.

இவர் அனேக தனிப்பாடல்களைப் பாடியிருக்கிறார். அவைகளையெல்லாம் வெளியிடப் பல பக்கங்கள் வேண்டும். ஆனால் புலவர் பெருமக்களின் வரிசையில் இவருக்கும் ஒருதனியிட மொதுக்க வேண்டியிருப்பதால், ஒரு சில பாடல்களை மாத்திரம் இதற்சேர்த்துள்ளேன். “ஒரு பாணைச்சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்” போதுமல்லவா? இப்புலவர் நிறைந்த சிந்தனையாளர், எடுப்பான தோற்றமும், வெண்கலக் குரலும் படைத்தவர். மார்க்க வித்தகர். கடந்த 30.10.1956-ல் இவர் இறைவனடி சேர்ந்தார். அன்றரின் கவியின்பத்தை அனுபவித்த மக்களுக்கு இவரின்மறைவு பேரதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது.

இல்லற வாழ்த்து

ஈழத்து முஸ்லிம் மக்களின் திருமண வைபவங்கள் பலதிறப்பட்டன. இதில் மட்டக்களப்புத் தென்பகுதி முஸ்லிம்களின் திருமணச்சடங்கும் ஒரு வகையானது.

மணமகன் தன்தாய் வீட்டிலோ, சகோதரியின் வீட்டிலோ இருந்து சுற்றத்தார், நண்பர்கள் புடைசூழ பைத்துகளும், ஸலவாத்தும் முழங்க மணமகள் வீடுநோக்கி மெள்ள, மெள்ள அடியெடுத்துவைப்பார். வழி நெடுகிலும் வாணவெடிகளும், வேறினவெடிகளும் காதைப்பிளக்கும்படி அதிரும். (இஸ்லாமிய அடிப்படைக்கொள்கைக்கு இவ்வெடிகள் வெடிக்கவைப்பது மாறுபட்டது. என்றாலும் பலர் இன்றும் வாணவேடிகளில் காசைக் கரியாக்குவது தவிர்க்க முடியாதிருக்கிறது). மாப்பிள்ளை பெண்வீட்டையடைந்ததும் அங்கு போடப்பட்டிருக்கும், வெள்ளை விரித்த கதிரையில் அவர் உட்காருவார். சுற்றியும் சனங்கள் நிற்பார்கள். அந்நேரம் சிலர் விருத்தம்படிப்பார்கள். ஈற்றில் ஒருவர் மாப்பிள்ளைக்கு முன்வந்து வாழ்த்துக்கூறுவார். இதற்கு “சவ்வாஸ்” கூறல் என்று சொல்லப்படும். இப்படியான ஒரு திருமண நிகழ்ச்சிக்கு நம் பாவலர் பாடிய பாடல்களைக் கவனிப்போம்.

விருத்தம்

யாறஸூலே மக்கியாஹபீபே சொக்கியாதுல் ஜலாலுன்
னபி

யாறஸூலா யாஸூறு அல்புரூ யாஜாத்திலில்

முஹூ

மாலிஸிவாகைற மத்ஹக்குன் பீஸியானுன் முன்ஜி ஆபில்

ஜஹூ

மன்உனீகுல்லினீ தூக்கபின்னவ்மினீ மத்ஹக்கும்

தோஜஹூ 1

சிரமமொடு சன்மார்க்கமாக விதையோதியே தீர்க்க

உலகில் விதித்தார்

அரவ முரைபகர்பெருமான் முஹம்மதுற்றஸூல்

நபிக்கவதார மாயுரைத்தார்

மரமுமிலை நவ்வி மாவொட்டை யுமுவைபேசி மன்னர்
 திரு அறபிலுற்றார்
 தர்மமிகு அபுசாலிஹ் என்னு மரசீன்றவோர்
 செவ்வியெனச் சிறந்தார் 2

அரவமுரை பகர்பவர் மக்கபதி அப்துல்லா அனுக்கிரக
 முற்ற பாலர்
 ஆவலம் பெருகும் அபூபக்கர் ஸித்தீக் அரிய
 மகளார்க்கி சைந்தோர்
 சுரமீது புனலையே வரவைத்த கோமணி சுரர்க்காதுயான
 சுந்ரம்
 சேருமொரு அத்நான் குலத்தில் வெளித்தநல்
 சுயதீனமானமதியாம் 3

இரவு பகலும் சந்திர சூரியனுடுக்கணம் இரவிமான்
 ஒட்டைநல்ல
 இன்பமுற்றேயுரை கூறியே ஸலாமுரை ஸெய்த்து
 மொருகாரணீகர்
 முரசுதுந்து மிதுமிலை பம்பரை சச்சரி வீணை முருடு
 புல்லாங்குழலுமே
 மோதுமொரு கீத ஓசைக்குதவு மக்க நபி முஸ்தபா
 யாறஸூலே 4

சவ்வாஸ்

(“சபாஷ்” என்ற சொல் இப்படிச் “சவ்வாஸ்” என்று வழங்கலாயிற்று. ஒருவர் பின்வரும் பாடலைப்பாட, சூழ்ந்து நிற்பவர்கள் ஒரேகுரலில் “சவ்வாஸ்” என்று கூறுவர்.)

அஹது பில்லாஹி அல்லாஹுஹப்பி
 தக்துசேர் பிஸ்மீலும் சாற்றியபின்பு
 அல்ஹம்துலில்லாஹி அனைத்தையும்போற்றி
 ஸல்லைத்து ஸல்லமஹா சர்தாரே முஸ்தபா
 அன்பு நபிக்கும் அஸ்ஹாபிமார்கட்கும்

இன்பமாய் ஒதி இத்ததிவசிக்கும்
 மாட்சிமை வாய்ந்த மாமுஸ்லிங்களின்
 காட்சிகள் தரும் இக்கல்யாண மனையில்
 கூடி இருக்கும் குணமுஸ்லிங்களைப்
 பாடியே துதித்துப் பலரையும் போற்றியே
 மன்னர்க்கு மன்னன் மகுடாபிஷேகன்
 கன்னனை நிகர்த்த காவலன் மாவலன்
 மகுடாபிஷேக மணிந்த பூமார்பன்
 மிகுபுகழோங்கும் மேன்மை சேர்கண்யன்
 அட்ட லெட்சுமியாள் அருளுடன் தங்கி
 இட்டமாய் வசிக்கும் இணங்கிய ரூபன்
 கருணாலயத்தின் களஞ்சியமாகப்
 பொருண் நிறைந்துலகில் பொங்கியே வாழ்க

ஆதம் நம்தாதையும் ஹவ்வாவாம்தாயும்
 நீதமுமிணங்கிய நிலைப்படிவாழ்க
 இப்ருஹீம் நபியும் இலங்கியசாரூ
 பௌருடன் இணங்கிய பரிசுபோல் வாழ்க
 ஐயூபு நபியும் அனமெனும் றஹ்மர்
 வையத்திலிணங்கிய வாகுபோல் வாழ்க
 மூஸா நபியும் முகமொளிர் சபுருவும்
 ஆசையாய் இணங்கிய அதேபடி வாழ்க
 மன்னர்க்குமன்னராய் மகராஜ ராஜராய்
 அண்ணலாம் முஹம்மத் அரும்பெருமிறஸூல்
 கன்னிமானென்னும் கதீஜாவினோடு
 இன்னிலத்திணங்கிய எழிலதாய் வாழ்க
 வெலிமார்க்கெல்லாம் உத்தமராகிய
 அலியொலி பாத்திமா அழகிய தாயொடு
 ஒத்திருந்தாற்போல் ஒருபரன் கிருபை
 நித்தமு மிணங்கியே நீடுழிவாழ்க

யூசுப் நபியும் ஒளிர் மயில் ஸுலைகா
 நேசமோடொத்த நிலைப்படிவாழ்க
 சுலைமான் நபியும் சொர்ணமாம்பல்கீஸ்
 நிலையறஞ்செய்த நீதிபோல் வாழ்க

வண்ணமாம் பூவும் வாசமும்போல
 எண்ணியே வாழ்வில் இன்பமாய் வாழ்க
 மகரயாடும் மகிழ்தருமிசையும்
 இகமதிலிணைந்த இயல்புபோல் வாழ்க
 வெண்மதியதுவும் விண்ணகந்தானும்
 விருப்புடனிணைந்த வாறுபோல் வாழ்க

மாப்பிள்ளையென்னும் மாமதிமுகத்தான்
 சீப்பிட்டு நெய்குளிர் சிங்கார மாதொடு
 பூப்பட்டுச் சேலைவுணைந்தழகாகக்
 காப்பிட்ட மானுடன் கலந்துற வாடிக்
 கந்தமும் பூவும் கருணையும் அன்பும்
 நிந்தமும் இணங்கியே நீடுழிவாழ்க
 இல்லறமென்னும் நல்லறமதிலே
 ஈருடலோருயிர் இணைந்ததுபோல
 நல்லவை பெற்று நனிபெரும் வாழ்வில்
 எல்லாம் நிறைய இதமுடன் வாழ்க

பொழுதும் நிலவும் போய் வருங்காலவரை
 வளமுற நீடுழிவாழ்கவே வாழ்க
 வாழ்க நீடுழி வாழ்கவே வாழ்க
 வாழியென்றென்றும் வாழ்கவே வாழ்க.

கவிதை அஞ்சல்

நம் புலவர் அவர்கள் இறக்காமம் என்னும் ஊரில் தங்கி இருக்கையில் இக்கவிதைக் கடிதத்தை எழுதினார். இக்கடிதம் ஓர் ஆள்மூலம் அக்கரைப்பற்றிலுள்ள புலவரின் மைத்துனரான முஹம்பதிஸ்மாயீல் கண்காணி முஹம்மதிப்ரூஹீம் என்பவருக்கு அனுப்பப்பட்டது. இதில் குறிப்பிட்ட முஹம்மதிப்ரூஹீம் என்பவர் தற்போது கருங்கொடித்தீவிலுள்ள புதுக்குடியிருப்பு என்னுமிடத்தில் வசித்துவருகிறார், இவரை மக்கள் தங்கப்பிள்ளைப் பெத்தாவின் மகன் என்று அலங்காரப் பெயர் கொண்டழைக்கின்றனர்.

அஞ்சல்

அட்டதிசையோர் புகழுமக்கரைப் பற்றுநக
 ராள வருகும் புனிதவான்
 அன்புறையு மன்னனிஸுமாதல் கண்காணிக்
 கழுகொளிநு மகவதான
 ஆதுலர்களின் மிடிமை யேகிடவே ஈகைபுரி
 அதிக தத் வித்துவமுடையோன்
 ஹாஷிமென்றோறு மித்தாசனுக்கேற்றவோ
 ரன்புறையு மைத்துனனெனும்
 வட்ட விழி மடவார்கள் நெஞ்செலாம் நோகவைத்
 தழுகொளிரும் சுந்தரீகன்
 வடிவொழுகியழையு மிள நளிமுலைமாதரை
 மணந்ததொரு திரு வாசகன்
 வையகத்தோர் புகழு வள்ளலெனக் கருங்கொடி
 யூரதனி னோசைமன்னன்
 மான்விழியின் மங்கையொடு மலர் மொய்க்கு மளியெ
 னவே
 மனமொத்து விட்டசெல்வன்
 பட்டவிழ் பூமாலை புனையு மிளவரசனெனும்

முஹம்மதிப்ரூஹீமின் முன்
 மாதுலரின் மகவோது வாசகந்தனையுணர்
 வாக வறி வீரேதுரையே
 மழைமாரிபொழிகு வதும் செவ்விழிக ளொழுகுவதும்
 ஆய்ந்து வாராய்ந்து சீரோய்
 கட்டழகனே யெனக்கோர் பொறுப்பாலுமைக்
 காதல் கொண்டிப்பாசுரம்
 கடுக வரவுற்றதை யாராய்ந்து நீர்நல்ல
 கருத்துடனாய்ந்தறிந்து
 கவிவாணனுக்கொரு வுபகார மீகுவீர்
 கனவலுமையோங்கு துரையே
 பட்டமரமே தழைத்திடவைத்த கோமணி
 பயகாம்பரான நெய்ஞர்
 பக்காவெனும் மக்கமாநகரில் வாழ்பவரின்
 பாதார விந்தஞ் சொந்தம்
 ஒட்டையுரை நபி சஹாபாக்களோ
 டன்ஸாரி ஒது நல்லாஜிர்னிகள்
 ஓதரிய வவுலாது அஸ்ஹாபி தாப்பிஈன்
 உளமகிழ் துஆவுமக்கு
 முட்டனபூஜஹில் முடியை வென்ற நபிபேரரெனும்
 மூதுணர்ந் தோர்கள் போற்றும்
 வெலி கெனது மீரமுஹ்யித்தீன் ஆண்டகை
 முகமலரு கலைகள் நிறைவோன்
 வடிவொழுகு வதனமுடைமைத்துஞ் முறைமைசெறி
 வள்ளல் இப்ரூஹீமரசே
 வடிவான கொடியிடையாம் மடமாதும் நீருமாய்
 வையகங்தனிலிணைந்து
 கடகரிய நிகர் மதத்து மங்கையெழில் மாதினைக்
 கட்டியணையும் வீரனே
 கனவரிக்குயிலோசை மங்கை மடமாதொடு
 காலாகாலம் வாழுவீர்.

★

அப்துற்றஹ்மான் லெப்பை

ஆலிம் புலவர்

இப்புலவர் திலகம் 1858-ம் ஆண்டு அட்டாளைச் சேனையிற் பிறந்தார். இவரது பாடல்கள் இலக்கிய அமிர்தத்தைத் தேக்கித் தரும் இன்பக் கலசங்களாவே அமைந்திருக்கின்றன. புலவரவர்கள் அமைதியான போக்குள்ளவர். இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சிக்காக மிக நீண்ட காலத்தைச் செலவிட்டார். அக்காலங்களிலெல்லாம் சுவைசொட்டும் இனிய பாடல்களைப்பாடித் தமிழ்மொழியை வளர்த்தெடுப்பதில் மிகவும் கவனஞ் செலுத்தி வந்தார்.

வீரர் அலி (றழி) அவர்களினதும், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களது ஈரத்துண்டு எனப்புகழப்படும் மதிப் பிற்குரிய பாத்திமா நாயகி (றழி-அன்ஹா) அவர்களினதும் திருமணத்தை யொட்டி “மணமங்கள மாலை” என்னும் ஓர் உயரிய நூலை இப்புலவர் பாடினார். இது மக்களிடையே பெருமதிப்புடன் திகழ்கின்றது.

மிஸ்பாஹுல் இஸ்லாம் (இஸ்லாத்தின் சுடர்) என்னும் ஆழ்ந்த தத்துவங்களைப் போதிக்கும் ஒரு நூலையும் இவர்பாடினார். ஏராளமான தனிப்பாடல்களும் புலவரார் பாடப்பட்டன. புலவரின் நூல்களில் எதுவும் இதுவரை அச்சேறவில்லை. புலவரின் வாழ்க்கையிற் பல புதுமைகள் நிகழ்ந்தன. உதாரணமாக ஒன்றைக் கவனிப்போம்.

புலவரவர்களின் தென்னந்தோட்டத்தில் நடப்பட்டிருந்த தென்னங்கன்றுகளைப் பன்றியொன்று நாசஞ் செய்து வந்தது. இரவு பகலாய்க் காவல் காத்தும் பன்றியைக்கொல்ல முடியவில்லை. இதனால் புலவர் மிகவேதனைப்பட்டார். பன்றியைக் கொல்ல வழிதெரியவில்லை. காலங்கடந்தது. பன்றியின் தொல்லை பக்கத்துத்தோட்டங்களுக்கும் பரவத்தொடங்கியது. புலவர் சிந்தித்தார். ஈற்றில் அவருக்கொரு வழிதென்பட்டது. உடனே இப்படி ஒருபாடலைப்பாடினார்.

“வில்லம்பினாலும் விசைமிகுந்த குண்டாலும்
கொல்லவொண்ணுப்பன்றியதைக் கூறவே—என்
சொல்லம்பு
தைத்துருவிப் பாய்ந்ததுவே தாரணியிலே யிரணம்
அற்றமிழ்ந்து போனதுவே ஆ!”

இப்பாடலை ஓர் கடதாசியில் எழுதி, பன்றி வரும் வழியிலுள்ள கூரான ஒருபெரிய வேலிக்கட்டையில் கட்டி விட்டார்.

விடிந்தது. மக்கள் அலையலையாய்த் திரண்டனர். எல்லோருக்கும் பேராச்சரியமாய் இருந்தது. புலவரின் சொல்லம்பு பட்டபன்றி கூரான அவ்வேலிக்கட்டையிற் பாய்ந்து மாண்டு வயிறு கிழியத் தொங்கிக்கிடந்தது.

அன்று தொடக்கம் மக்கள் முன்னையைப்பார்க்கிலும் புலவருக்குப் பெருமதிப்புக் கொடுத்து வரத் தலைப்பட்டனர். இதை “அறம் பாடல்” என்று சொல்லுவது வழக்கம்.

இப்படியாக அற்புதங்காட்டிய நற்றவப் புலவர்தமது 71-வது வயதில் 1929-ம் வருடம் காலமானார்.

புலவரது இலக்கியச் சுவை என்றும் வற்றாத இன்ப ஊற்றுகள் சுரந்து கொண்டிருப்பதை மேல்வரும் பாடல்கள் மூலம் நாம் அறிந்து மகிழலாம்.

எழில் மயில் பாத்திமா

நம்புலவர்மணி யவர்களாற் பாடப்பட்ட★ “மணமங்களமாலை” என்னும் நூலிலிருந்து பின்வரும் பாடல்கள் திரட்டப்பட்டன. பெருநபி (ஸல்) அவர்களின் திருமகளான பாத்திமா (றழி-அன்ஹா) அவர்கள் சிறு வயதிலிருந்து படிப்படியாக வளர்த்து வருவதைப் புலவர் இப்படிக் கூறுகிறார்.

தரு—இராகம்: முகாரி

முத்துமணிக்குடமதுபோல்—நல்ல
முண்டகச் செம்மலரதுபோல்
கர்த்தனருள் நபிமகளார்—இந்தக்
காசினியிலே வளர்ந்தார்

பின்னையன்னப்பேடெனவே—தங்கப்
பெட்டகமெனப்புகழ்
வள்ளலிறஸூல் மகளார்—இந்த
மானிலத்திலே வளர்ந்தார்

மதிமயங்கி நாண்டவே—தூரன்
வந்து மயங்கித் தொழவே
கதிபெருகும் நபிமகளார்—இன்பக்
கன்னியருந்தான் வளர்ந்தார்

சீர்வளர நேர்வரை—வெகு
செல்வமெல்லாந் தான்வளர

★ “மணமங்களமாலை” பற்றிய ஆசிரியரின பேச்சுத் தொடர் வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டது.

பேர்வளரப் புகழ்வளர—நபி
பெற்ற மகளார் வளர்ந்தார்

நேர்வளர நெறிவளர—பூவில்
நேசமெல்லாந்தான்வளர
மானுடனாரைத்த நபிமகளார்—ஒளிர்
பாத்திமாவும் தான் வளர்ந்தார்

எங்கு மிஸ்லாம்வளர—ஒரு
ஏகன் புர்க்கான் வளர
தங்கு மீமான் தான்வளர—நபி
தங்கமகளார் வளர்ந்தார்

நீதி எங்குமே வளர—ஆதி
நிறைந்த புகழ்தான் வளர
சோதி நபி திரு மகளார் சுஹு—கலை
சூடுமதிபோல் வளர்ந்தார்,

இப்படியாக வளர்ந்த வண்ணமயில் பாத்திமா நாயகி (றழி-அன்ஹா) எழில்கொஞ்சும் பொழில் மலராகத் தோற்றமளித்தார். பருவ வயது வந்தது. திருமணத் திற்காகப் பலர் போட்டியிட்டனர். அரசர்கள், கலைஞர்கள், குபேரர்கள், வள்ளல்கள் மேதாவிகள் முதலியோர் இப்போட்டிகளிற் கலந்துகொண்டனர்.

வீரர் அலி வேண்டுகல்

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் சஹாபாக்களில் ஒருவரான செய்யிதினா அலி(றழி) அவர்கள் வாலிபப்பிராயத்தை எட்டியிருந்தார்கள். இவரோ பரம ஏழை. மற்றும் சஹாபாக்களின் தூண்டுதலினால் அலியவர்கள்

பாத்திமா நாயகி (றழி-அன்ஹா) அவர்களைத் தனக்கு மணம் முடித்துத் தரும்படி அல்லாஹ் விடத்தில் மன்றாடிப் பிரார்த்தனைசெய்கிறார்கள்.

தரு—இராகம்: முகாரி

ஹக்கனிடத்தில் அலியிருகையெடுத்தேந்தி
சக்கறவோதி யிரந்ததைச் சாற்றிடவே கேளீர்
தந்தையுந்தாயும் சகோதார்தானுமில்லானே
இந்தொளிர்மின்னை எனக்கு நீ ஈந்தருள்வாய்கோனே
கந்தங்கமழும் நபியிருகண்மணியான
சொந்த மகளை எனக்குச் சோடாக்கு வாய்கோனே
பாருலகெங்கும் புகழ்ந்திடும் பாக்கியமாளை
யாரும் புகழ் எனக்குப் பெண்ணுக்கிடுவாய் கோனே
எண்ணருஞ்செல்வம் பொருந்திய ஏந்தினையாரை
கண்மணிபோலப் பெண்ணுக்குவாய் கர்த்தவா என்கோனே
தங்குறுஞ் சொர்க்கத்தரிவையர்தான் புகழ்மாதை
இன்புறும் பூவில் எனக்கு நீ ஈந்தருள் வாய்கோனே
தாபமகற்றும் அழகு சௌபாக்கியமாளை
பாவமகற்றும் மனைவியாய்ப் பார்த்தருள்வாய் கோனே
கோடானகோடி அரசர் குறித்துமே ஏங்கும்
வாடாதபூவை எனக்கருள் வல்லவா என்கோனே
முன்னோன் விதித்த விதியின் மொழிதவருது
சொன்னேன் அலியின் இரப்பை கபூல்செய்வாய் ஆமீன்

இப்படி வீரர் அலி அவர்களால் வேண்டப்பட்டது ஆ, அருளாளனும் அன்புள்ளவனுமாகிய அல்லாஹ்வால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இத்திருமணம் பற்றிப் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுக்கு அல்லாஹ் அறிவித்தான். இம்மங்களமான, மகிழ்ச்சிச் செய்தியைக்கேட்ட நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மனமகிழ்ந்து அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்தினார்கள்.

C. 9

அமரர்கோன் அறைகூவல்

அதன்பின் ஒரு வெள்ளிக்கிழமை. அமரர்கோனான ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் கட்டளைப்படி விண்ணுலகிலுள்ள அமரர்களை விழிக்கின்றார்கள். எல்லோரையும் அறுஷின் கீழே கூடும்படி கூவியழைக்கிறார்கள்.

விருத்தம்

இந்த விதம் அலியிறந்த துஆவையேந்து
 இறையவனும் ஒர்வெள்ளிக்கிழமையன்று
 விந்தையுடன் ஜெபுறயீலை யழைத்துக்கூவி
 விண்ணுலகோரேழினையுஞ் சூழ்ந்திருக்கும்
 எந்தனருள் றூஹானி கற்றுபீன்கள்
 இலங்கும றுஷைச்சுமந்தோர் முகற்றபீன்கள்
 சிந்தை மகிழ்ந்தோடிச் சென்றறுஷின்கீழே
 சேரச்செய்யென்றாதி செப்பினே

தரு

பரனெனு மிறையவன் உரைத்திட — வெகு
 பாக்கியமான ஜெபுறயீல்
 தரந்தரமாக வச்செய்தியை—அங்கு
 தானறிவித்ததைகேளுங்கோ
 எழுவினுஞ் சூழ்ந்திடும் மலக்குகாள்—மெத்த
 இணங்கும் றூஹானியென்போர்களே
 வழுவற அறுஷின்கீழ் வாருங்கோ—ஒரு
 வல்லவனேவலைக் கேளுங்கோ

அறுஷைச் சுமந்திடு மலக்குகாள்—நல்ல
 அழகொளிரும் கற்றுபீன்களே

பிரிசமாய் அறுஷின்கீழ் வாருங்கோ—ஒரு
பெரியவனேவலைக் கேளுங்கோ

ஆதியருள்பெற்றபேர்களே—மெத்த
அழகுதரும் கற்றுபீன்களே
சோதியறுஷின்கீழ் வாருங்கோ—அங்கு
தோற்றும் புதுமையைக் கேளுங்கோ

என்றாமீனோதிடக் கேட்டபின்—அவ
ரெல்லோருமே திரண்டோடியே
விண்டலமெங்கும் புகழ்ந்திடும்—நல்ல
மேலோனறுஷின் கீழேகினார்

விண்ணவர்களெல்லாம் அறுஷின் கீழ் நிறைந்து விட்டார்கள். தம்மை எதற்காக அல்லாஹ் அமைத்திருக்கிறான் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. என்றாலும் ஏதோ மகிழ்ச்சியான ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெறப் போவதாக அவர்களுக்குத் தென்பட்டது.

எல்லோரும் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்த வண்ண மிருந்தனர். அந்நேரம் ஹூறுல்ஈன்கள் என்னும் சுவர்க்கத்துக்கன்னியர்கள் கூட்டங்கூட்டமாக அறுஷின்கீழ் குதூகலத்துடன் வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

அரம்பையர் பவனி

பல்லவி

இராகம்: வசந்தபைரவி

வாரூர் ஹூறுணிமாதர்கள்—அறுஷின்கீழே
வந்தார் ஹூறுணிமாதர்கள்

வாரூர் ஹூருணிமாதர் வல்லோனேவலின்படி
வளமுள எழில்நெறியிடை தளத ளன்னவே
அழகுள்ளமடவார்கள் பளபளன்ருளிரவே (வாரூர்)

சங்கீத ராகம் தொனிர மல்லாரிபம்பை

தங்குகைத்தாளமதிர

திங்கள் வதனமொளிர—நடனமிட்டுத்

தேகம்முழுதுங்குளிர

தங்கமொளிர ரம்பை துங்கமயிலவர்கள்

தம்கழலிற்சதங்கை தொங்காமலே மிதித்து

தாரணிவான் முதல்கோரி மினுக்கிய

சீரணிமாதர் திரண்டணியாகவே (வாரூர்)

முத்துத்தாவாடமிலங்க—செழுங்கரத்தில்

மோகவனையல் குலுங்க

சித்திரமணிமாலை துலங்க

சிமிக்கிபொன்னேலை துலங்க

போற்றிடும் பொற்சவடி பொன்பூத்தவாளியிட்டு

கத்தனருட்படியே மெத்தப்பூணாமீட்டு

அங்கவர்தங்க முகங்களிலங்கிட

மங்களமார் தரளங்கள் நிறைந்திட (வாரூர்)

எங்கும் தஸ்பீஹ் ஒலிக்க—இருபுறமும்

ஏகன்தக்பீர்முழங்க

சங்கை ஸலவாத்தொலிக்க—சபைகளெங்கும்

சந்தன அத்தர் தெளிக்க

திங்களொளிர மடவாரங் கங்கமகமென்ன

தங்கற்றுயிலொளிக ளெங்கும் பரந்தொளிர

சித்திர மடமயிலத்தனைபேர்களும்

ஒத்தொரு வட்டமதின் முத்ததுபோலவே (வாரூர்)

சுவர்க்கத்து அரம்பையரின் பவனி ஒரு புறம் தொட
ருகிறது. என்றாலும் அமரர்களுக்கு இடையிடையே சந்
தேகமும் எழுகின்றது. இன்ப, துன்பங்களில்லாத எங்
களுக்கிடையில் இப்படியான காட்சிகள் ஏன்? என்பது
தான் அவர்களின் சந்தேகத்துக்குக்காரணம்.

அமரரின் ஐயம்

மலக்குகள் (அமரர்) ஒளியினூற் படைக்கப்பட்டவர்கள்: ஊண், உறக்கம், இன்ப, துன்பம் இல்லாதவர்கள். இப்படியான ஒரு நிலையிலுள்ளவர்களுக்கு ஏதும் விசேடங்கள் நிகழ்வழியில்லை. இதனால், அறுஷில் நிகழவிருக்கும் விசேடம் பற்றி அல்லாஹ்விடம் வினவுகின்றனர்.

தரு—இராகம்: நாதநாமக்கிகை

ஆதிபெரியவனே—எங்கள்
 ஆண்டவனே றப்பில் ஆலமீனே
 ஏதோ இதுபெருநாள்—இதை
 இன்னதென்றேதும் இறையவனே
 சோதியதுகேட்டு—எந்தன்
 துய்யமலக்குகளேகேளும்
 நீதி மிகப்பெருகும்—ஒரு
 நிச்சயக் கல்லாணஞ் செய்யவென்றான்
 எங்களில் யாராலும்—இதமாகிய
 ஊண்குடிப்பும் சிறப்பும்
 அங்கப்பெண்ணாசைகளும்—எங்க
 ளாருக்குமில்லை யிதாருக்கென்றார்
 எந்தன் நபிமகளார்—திசை
 எங்கும்புகழ் பாத்திமாதனக்கும்
 சுந்தரஞ்சேர் அலிக்கும்—மணஞ்
 சூட்டவென்றேதினான் துய்யவனே
 அப்போதமரர்களும்—எங்க
 ளாண்டவனே யிருபேர்தமக்கும்
 தப்பாதிது சிறப்பும்—சங்கை
 சாற்றரிதென்னமிகப் புகழ்ந்தார்

என்ஞெலிவாலமைத்த—நபி
 ஈன்ற திருமணியாய்வளரும்
 பொன்னான மங்கையர்க்கு—இது
 போலப்புதுமைகள் மெத்தவென்றான்
 அமரர்மனமகிழ்ந்து—றப்பில்
 ஆலமீன் தன்னைப்புகழ்ந்து
 கம்போல் முகமிலங்கும்—சொர்க்கக்
 கன்னியரொக்கக் கலந்து நின்று
 பந்தரணி வகுத்துத்—தங்கப்
 பட்டமுமுட்ட விடுவாரும்
 கந்த நறுமணங்கள்—கொண்டு
 காதலுடனே தெளிப்பாரும்
 பட்டாடை கட்டுவாரும்—நிற்கப்
 பந்தற்பவளக்கால் நாட்டுவாரும்
 எட்டாத காவனத்தில்—மலர்
 எட்டியே கட்டித்தொடுப்பாரும்
 கலிமாமொழிவாரும்—பல
 காரணமாய்ப் புகழ்சொல்வாரும்
 ஹலிமா முலையருந்தும்—நபி
 காட்சி ஸலவாத்துரைப்பாரும்
 அட்டதிசை புகழு—மெங்கள்
 ஆலநபி மகளார் தமக்கு
 கட்டழகரலிக்கும்—இந்தக்
 கல்யாணம் என்று கவல்வாரும்
 சுவனத்தரம்பையர்கள்—அங்கு
 சூழ்ந்து நின்றே எட்டிப்பார்ப்பாரும்
 தவனத்துடனவர்கள்—பல
 தாளமுழக்கிப் படிப்பாரும்
 நாகேழையுமடைத்து—அதன்
 நாறினனலடியாதடக்கி
 தரமேவுஞ் சொர்க்கபதி—எட்டு
 வாயல்திறந்து மணங்கமழ

தென்றல் குளிர்ந்தடிக்க—வானோர்
தீன்தீன் முஹம்மதென்றே வுரைக்க
அண்டர் திருச்சபையைச்—சொல்ல
ஆர்க்கு மரிதரிதாசும்பா

அமரரின் ஐயம் நீங்கிற்று. வானவர்கோன் உட்பட எல்லோரும் இத்திருமணத்தையறிந்து இறும்பூதெய்தினர். எங்கும் மங்கள வாழ்த்தொலிகேட்கின்றது. எட்டுச் சுவர்க்கங்களும் திறக்கப்பட்டன. அமரர்களும், அரம்பையரும் திருமணத்தை வழிமேல் விழிபதித்து எதிர்நோக்குகின்றனர்.

மங்கள மணவிழா

எல்லோரும் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த திருமணவேளை நெருங்கிவிட்டது. வானவர்கோன் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் திருமணவைபவம் நடைபெறப்போவதாக அறிவித்துச் செல்கிறார். மணப்பெண்ணும், மணமகனும் மிகப் பிரகாசமாக அலங்கரிக்கப்பட்டனர். விண்ணும், மண்ணும் இவ்வலங்காரத்தைக்கண்டு வியப்பிலாழ்ந்து விட்டன.

வீரர் அலி (றழி) அவர்கட்கும், வெண்மதி பாத்திமா நாயகி (றழி-அன்ஹா) அவர்களுக்கும் எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் வியத்தகு திருமணத்தைச் சிறப்பாக முடித்து வைத்தான். மலக்குகள் இதற்குச் சாட்சியாக இருந்தார்கள். அதன்பின் நடைபெற்ற காட்சிகளைக் கவனிப்போம்.

தரு

வானவர் கோளேதியகன்றிடவே—வெகு
வரிசைகள் பெருமரச ரஹ்மது நபியொடு
மற்றவர்கள் யாரும் மகிழ்ந்தாரே,

உடலிலுயிர் சேர்ந்த விதம் போல்—தங்க
மொளிர் மயிலுடனலியளவறு மகிழ்வொடு
ஒத்திருந்தார் ஆதியருளாலே

விள்ளரிய புகழுடைய நெய்ஞர்—வள்ளல்
விரைவுடனரிய நல்லுரிமைகளொடு பல
மேவு சீதனங்களு மீந்தாரே

அங்கவர்களீந்ததெல்லாம் எடுத்து—தங்க
மணியணி மயில்தன்னைப் பணி பணித்திடு நபி
அன்புடனழைத்திடச் சொன்னாரே

திங்களொளிர் பாத்திமத்து மெழுக—றப்பி
ஜெபுறயிலிட முரை பகருவான் நீர் விரை
சீக்கிரத்திலேந்துஞ் சிறகாலே

அந்த மொழிகேட்டு நாமுஸவரும்—அங்கு
அடர்ந்து மடந்தையர்கள் நடந்துவரும் வழியில்
அன்புடன் சிறகை விரித்தாரே

சுந்தரஞ் செறிந்த மயிலெழுக—நல்ல
சுருங்கதீரவனும் மதியும் பதியெவரும்
சோபனங்கள் சொல்லிப் புகழ்ந்தாரே

இப்படியாக “மணமங்களமலை”யைப் பாடிய புல
வர் மணியவர்கள் தமிழ்ப்பணியை அணி செய்துள்ளார்.

வஸ்ஸலாம்

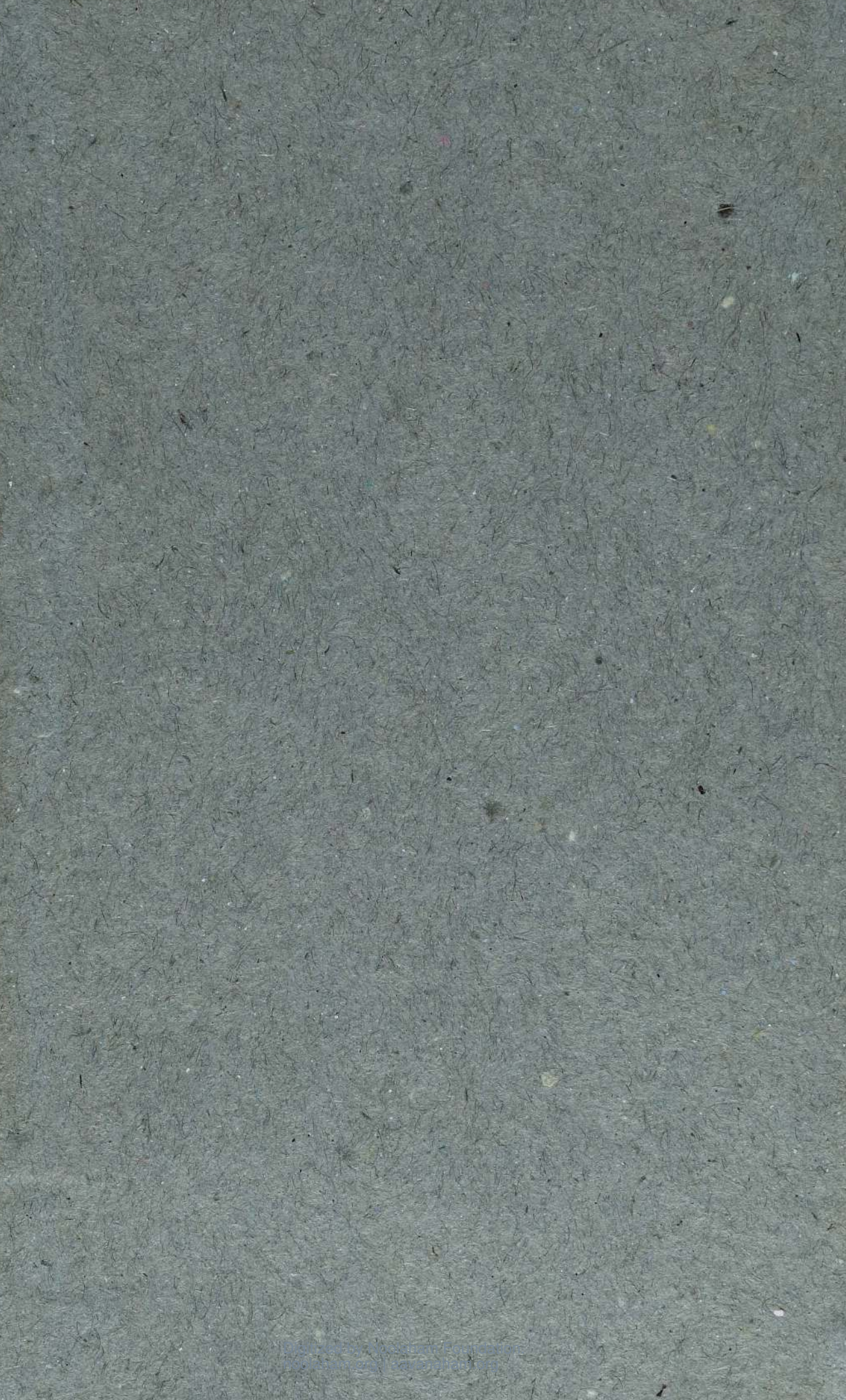

207067

மு. வீதி கிளை நூலகம்
யாழ். மாநகர சபை
யாழ்ப்பாணம்

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA

இந்நூலாசிரியர்

..... ஜனாப ஏயாரெம் ஸலீம் அவர்கள் சிறந்த எழுத்தாளர். கிராமிய இலக்கியங்களையும், ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்களின் பாடல்களையும் மிக்க ஆர்வத்தோடு சேகரித்து, அவைகளைப்பற்றி ஆராய்ந்து வருபவர். 1948—1956-வரை தீவிரமாக எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட்ட இவர், இந்த இடைக்காலத்தில் மௌனமாய் இருப்பதன் மர்மம் இதுதான்.

சுதந்திரன் இதழ் தினசரியாய் இருக்கும்போது அதன் நிருபராகக் கடமையாற்றியதோடு சுதந்திரன், தினகரன், மணிவிளக்கு, பிறை, வீரகேசரி ஆகிய பத்திரிகைகளில் கதைகளும், கட்டுரைகளும் எழுதிவந்தார்.

கவிதை இயற்றுவதிலும் ஆற்றல் உள்ளவர். “பாத்திமத்தே” என்ற இவரது கவிதை நூலொன்று விரைவில் வெளிவர இருக்கிறது.

அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த இவர் ஒரு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர். தற்போது புதூர் அரசினர் முஸ்லிம் வித்தியாலயத்தின் முதல்வராகப் பணிபுரிகின்றார்.

பிறைப்பண்ணையினர்

*

.....இன்று உங்களுக்கு அறிமுகமாகும் ஏயாரெம் ஸலீம் அவர்கள் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களில் ஒருவர்... மேடையிற் பேசவல்ல நாவன்மை படைத்தவர்..... இனியசுபாவ முடையவர்...பலபத்திரிகைகளிலும் நூற்றுக்கும் மேலான இவரது கதைகள், கட்டுரைகள் வெளிவந்தன..... இசையிலும், ஓவியத்திலும் திறமை பெற்றவர்.

“அறிமுகப்படுத்துகிறோம்” அணியில் ‘கீரன்’-சுதந்திரன் 1956

*

...நாடகாசிரியர், ...வாடுலையில் நடிக்கப்பட்ட “மன்சு சாந்தி”, “ஒடுக்கத்துப்புதன்” ஆகியவற்றையும், மேடையேறிய “பிடிவாதம்” “நெஞ்சிலே ஒருமுள்” “ஏழையின் குரல்” “போடியார் வீட்டுச் சம்பந்தம்” முதலிய நாடகங்களையும் மாதிரிக்காகக் குறிப்பிடலாம்.

“கவின்கலை மன்றத்தினர்”-1959

*

மட்டு நகருக்குத்தெற்கிலுள்ள ஒருமுஸ்லிம்கிராமத்திற்குத் “தக்கியாநகர்” என்ற அழகுபெயரைச்சூட்டினார். அங்குவதிலும் மக்களுக்கென ஒருபாடசாலையைப் பெற்றுக் கொடுப்பதில் பெருமுயற்சி எடுத்தார். ஊர்ப் பெயரும், பாடசாலையும், அங்கிருக்கும் தபாற்பெட்டியும் இக்கலைஞரது நினைவுச்சின்னங்களாகும்.

பொதுச்செயலாளர் - சமூகசேவா இயக்கம் - 1961